

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 615 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09.12.2020.

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫຼວງ ສະບັບເລກທີ 021/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະໜັດຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ສະບັບເລກທີ 669 /ຍທຂ, ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ເພື່ອຄວບຄຸມການສັນຈອນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ພາຫະນະຕາມທາງຫຼວງ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ໂລ່ງລ່ຽນ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນໍາໃຊ້ລົດ, ນໍາໃຊ້ທາງ ເດີນຖືກ ຕ້ອງຕາມ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ, ເປັນປ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ ແນໃສ່ ຫຼຸດຜ່ອນອຸບປະຕິເຫດ, ຄວາມແອອັດໃນການສັນຈອນ, ປົກປ້ອງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນ, ສາທາລະນະ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 2 ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ແມ່ນ ລະບຽບການສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ, ຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ ຊຶ່ງຜູ້ນໍາໃຊ້ຍານພາຫະນະ ແລະ ທາງຫຼວງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫຼວງ ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ທັງໝົດສຳລັບການຈະລາຈອນສາທາລະນະ ເຊັ່ນ ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ທາງຫຼວງແຂວງ, ທາງຫຼວງເມືອງ, ທາງຕົວເມືອງ, ທາງຊົນນະບົດ, ທາງສະເພາະ ລວມທັງ ທາງດ່ວນ, ຂອບທາງ, ປ່າທາງ, ທາງຄົນຢ່າງ ແລະ ທາງລົດຖີບ;
2. ຜູ້ຂັບຂີ່ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີໜ້າທີ່ບັນຊາ ຍານພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນະໄປຕາມທາງ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ຮຽນຂັບລົດ;
3. ຜູ້ຊ່ອນທ້າຍ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຜູ້ຕິດຕາມຍານພາຫະນະ ສອງລໍ້, ສາມລໍ້, ລົດຈັກ, ລົດຖີບ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນຂັບ;
4. ທາງຢ່າງ ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ສຳລັບໃຫ້ຄົນຢ່າງສະເພາະ ອາດຈະຊື່ອມຈອດ ກັບປ່າທາງ, ຂອບທາງ ຫຼື ເດີ່ນຫຍ້າ, ສວນດອກໄມ້ຂັ້ນລະຫວ່າງ ທາງຢ່າງ ກັບ ທາງລົດແລ່ນ;
5. ຄົນຢ່າງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ຈະລາຈອນຕາມທາງທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢູ່ຕາມທາງ ລວມທັງ ບຸກຄົນທີ່ນຳໃຊ້ລໍ້ເລື່ອນຂອງຄົນພິການທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກ, ຜູ້ຈຸງລົດຖີບ, ລົດຈັກ, ລົດໂມເປດ, ຄົນແກ່ລໍ້, ຄົນຍູ່ລໍ້;
6. ທາງໃຫຍ່ ໝາຍເຖິງ ທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ ທີ່ມີປ້າຍທາງໃຫຍ່ ຄົບທາງນ້ອຍ, ປ້າຍບອກທາງໃຫຍ່, ປ້າຍ ທາງດ່ວນ ຫຼື ທາງທີ່ມີໜ້າທາງປຸດ້ວຍຢ່າງອາສະພານ, ເບຕົງ ຫຼື ຫີນ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງດິນແດງ, ທາງທີ່ມີຊ່ອງ ຈະລາຈອນຫຼາຍກວ່າ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງທີ່ຕັດຜ່ານ;
7. ທາງນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ທາງທີ່ມີປ້າຍສຸດເຂດທາງໃຫຍ່, ປ້າຍປ່ອຍສິດ, ປ້າຍຢຸດ ຫຼື ທາງດິນແດງ, ທາງປຸກທິນ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງຄົບ ຫຼື ທາງຕັດຜ່ານປຸດ້ວຍຢ່າງອາສະພານ ຫຼື ເບຕົງ, ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນ ໜ້ອຍກວ່າ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງຄົບ, ຕັດກັນ, ທາງທີ່ສິ້ນສຸດ ຫຼື ໄປຄົບກັບເສັ້ນທາງອື່ນໃນລັກສະນະທາງ ສາມແຍກຮູບໂຕຕ (T);
8. ທາງດ່ວນ (Expressway) ໝາຍເຖິງ ທາງຫຼວງທີ່ເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງຈຸດໜຶ່ງ ຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ, ສາມາດແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງຕະຫຼອດຊ່ວງທາງດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ມີທາງຕັດ ແລະ ທາງຄົບ ຊຶ່ງຜູ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຈະລາຈອນສະເພາະ;
9. ລົດລາກແກ່ ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະທີ່ໃຊ້ລາກແກ່ພາຫະນະດ້ວຍກັນ ທີ່ເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ, ລະເມີດ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ, ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ກົດຂວາງການຈະລາຈອນ;
10. ການຈະລາຈອນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ ເປັນຕົ້ນ ການຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕາມທາງຫຼວງ, ການສັນຈອນໄປ-ມາ ຂອງຄົນ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງຂອງໂດຍການນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ໃນຂອບເຂດຂອງທາງ;
11. ອຸບປະຕິເຫດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຍານພາຫະນະທີ່ຈະລາຈອນຕາມທາງ ດ້ວຍການ ກະທົບກັບຍານພາຫະນະ, ຄົນ, ສັດ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ຕາມແຄມທາງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຄົນບາດເຈັບ, ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຊັບສິນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ;
12. ປ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ ໝາຍເຖິງ ປ່ອນທາງລົດແລ່ນຕັດກັບທາງລົດໄຟ ໃນລະດັບດຽວກັນ;
13. ລົດປະຈຳທາງ ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສາທາລະນະທີ່ຮັບໃຊ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງມີ ການກຳນົດສາຍທາງ, ຕາຕະລາງເວລາ ແລະ ຢຸດ, ຈອດ ເອົາຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງລົດ ຕາມປ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
14. ລົດໂມເປດ (Moped) ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະປະເພດ ສອງລໍ້ ສາມລໍ້ ທີ່ຕິດເຄື່ອງຈັກຂະໜາດ

ບໍ່ເກີນ 50 ຊີຊີ ຫຼື ຕິດມໍເຕີໄຟຟ້າຄວາມແຮງແຕ່ 0,25-4 ກິໂລວັດ ແລະ ບາງກໍລະນີອາດມີແປ້ນຍັນ ຫຼື ເປດາລ ຄືລົດຖີບ ຊຶ່ງແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

15. ເຂດຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ບ່ອນທາງເຂົ້າ ແລະ ທີ່ມີປ້າຍບອກຊື່ບ້ານ;

16. ໄລຍະການແນມເຫັນບໍ່ພຽງພໍ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການແນມເຫັນທາງບໍ່ເກີນ ສາມຮ້ອຍ ແມັດ ໃນເວລາມີໝອກລົງໜາ, ຝົນຕົກແຮງ, ຝຸ່ນ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງເວລາອາກາດມືດມົວ;

17. ການແນມເຫັນຈຳກັດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດ ໃນການແນມເຫັນທາງຂ້າງໜ້າ ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ ຖືກຈຳກັດດ້ວຍສິ່ງບົດບັງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຕົ້ນໄມ້, ແລວທາງ, ອາຄານ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ຍານພາຫະນະຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ຈອດຢູ່ກັບທີ່ ຫຼື ແລ່ນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ;

18. ການຊົງຂຶ້ນໜ້າ ໝາຍເຖິງ ການຂັບຜ່ານຂຶ້ນໜ້າ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງອື່ນ ໂດຍການຂັບອອກຈາກ ຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງຕົນ ໄປໃຊ້ຊ່ອງຈະລາຈອນອື່ນ ເມື່ອໄປຫວັດແລ້ວຈຶ່ງກັບຄືນສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ;

19. ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸລະບົດ, ສານເຄມີ, ສານກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກ ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງອາດຈະເກີດປະຕິກິລິຍາ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ;

20. ຂະບວນລົດຂົນສົ່ງ ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຕັ້ງແຕ່ສາມຄັນຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນໄປໃນທິດທາງ ແລະ ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນດຽວກັນ, ໃຊ້ຄວາມໄວເທົ່າກັນ ໂດຍຄັນທາງໜ້າຕ້ອງໄດ້ໄຟຕາຕ່ຳ ຫຼື ມີລົດເປີດໂຄມໄຟ ໝູນ ສີເຫຼືອງ ນຳທາງ;

21. ຂະບວນລົດພິເສດ ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຕັ້ງແຕ່ສາມຄັນຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນໄປໃນທິດທາງ ແລະ ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນດຽວກັນ, ໃຊ້ຄວາມໄວເທົ່າກັນ ໂດຍມີລົດເຈົ້າໜ້າທີ່ເປີດທາງ ທີ່ເປີດໄຟສັນຍານໂຄມໄຟ ໝູນສີຟ້າ, ສີແດງ ນຳໜ້າຂະບວນ;

22. ການຢຸດລົດ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໂດຍສານ ເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດຄັນອື່ນ ທີ່ມີສິດໄປກ່ອນ ເຊັ່ນ ອອກຈາກທາງນ້ອຍເຂົ້າສູ່ທາງໃຫຍ່, ບ່ອນມີ ປ້າຍບອກສິດ ຫຼື ເພື່ອລ່ການສັນຍານຂອງໄຟອຳນາດ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ;

23. ການຈອດລົດຊົ່ວຄາວ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດລົດຢູ່ກັບທີ່ ໃນເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າ ນາທີ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານ ຂຶ້ນ, ລົງ ຫຼື ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ;

24. ການຈອດລົດ ໝາຍເຖິງ ການຢຸດລົດຢູ່ກັບທີ່ໃນໄລຍະເວລາເກີນ ຫ້າ ນາທີ ໂດຍມອດຈັກ, ອອກ ຈາກລົດ ແລະ ໃສ່ກະແຈລົດ;

25. ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈະລາຈອນຕາມທາງ ເຊັ່ນ ຄົນຍ່າງ, ຜູ້ຂັບຂີ່, ຜູ້ໂດຍສານທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກຊະນິດ, ຜູ້ຄວບຄຸມສັດ;

26. ອະພິສິດ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ຕິດພັນກັບບາງໜ້າທີ່, ບາງຕຳແໜ່ງ (Prerogatives);

27. ການປ່ອຍທາງ ໝາຍເຖິງ ການປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມີເອກະສິດໄປກ່ອນ;

28. ເວລາຄຳມືດ ໝາຍເຖິງ ເວລາແຕ່ຫຼັງຕາເວັນຕົກໄປຈົນເຖິງເວລາຕາເວັນຂຶ້ນ;

29. ທາງລົດແລ່ນ ໝາຍເຖິງ ທາງທີ່ຮັບໃຊ້ສະເພາະການຈະລາຈອນຂອງຍານພາຫະນະ ໂດຍມີເສັ້ນແບ່ງ ຫຼື ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງ, ມີແນວກັນ ຫຼື ມີແນວແບ່ງໄວ້;

30. ຊ່ອງຈະລາຈອນ ໝາຍເຖິງ ຊ່ອງທາງການແລ່ນລົດຕາມລວງຍາວຂອງທາງທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີເສັ້ນສີຂາວ ຂີດໄວ້;

31. ສິ່ງແປງທາງ ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງທາງທີ່ເປັນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຊຶ່ງແປງ ການຈະລາຈອນເປັນສອງທິດທາງ ເປັນຕົ້ນ ຮົ່ວ, ຮາວ, ດອນກາງທາງ, ເດີ່ນຫຍ້າ, ຮ່ອງນ້ຳ, ຂີດໝາຍທາງ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສໍາລັບການຈະລາຈອນ ຫຼື ຈອດລົດ;

32. ສິ່ງກົດຂວາງ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເກີດຈາກການກະທໍາຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ເປັນອຸປະສັກ ໃຫ້ແກ່ການຈະລາຈອນ;

33. ໄຟສັນຍານໝູນ ໝາຍເຖິງ ໄຟສັນຍານແຈ້ງເຕືອນອັນຕະລາຍ, ເຫດການສຸກເສີນ, ອະພິສິດ ແລະ ພິເສດ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດຈະລາຈອນທາງບົກປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຄວາມປອດໄພທາງຫຼວງ;

2. ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈະລາຈອນມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະດວກ, ປອດໄພ, ໂລ່ງລ່ຽນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຍານພາຫະນະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ປະຕິບັດ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

4. ສອດຄ່ອງກັບກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຂອງ ຝາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 5 ທິດທາງການສັນຈອນທາງບົກ

ທິດທາງການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ໃຊ້ກຳຂວາ.

ມາດຕາ 6 ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັນຈຸ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນ ເປັນຕົ້ນ ລະດັບ ອະນຸບານສຶກສາ, ສາມັນສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍຜ່ານສົມວນຊົນຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນ ສື່ ສິ່ງພິມ, ເອເລັກໂຕຣນິກ, ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ, ວາລະສານ, ລາຍການ ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ ແລະ ໂທລະໂຄງ, ລະບົບອິນເຕີເນັດ, ວີຊີດີ, ດີວີດີ, ການໂຄສະນາ ທາງປາກເປົ່າ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະໜັບສະໜູນ ນຳໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ນຳໃຊ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ທາງຫຼວງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ II
ລະບຽບການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ
ໝວດທີ 1
ລະບຽບການສໍາລັບຄົນຢ່າງ

ມາດຕາ 8 ການຢ່າງຕາມທາງ

ການຢ່າງຕາມທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢ່າງໄປຕາມທາງຄົນຢ່າງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້, ຖ້າບໍ່ມີທາງຄົນຢ່າງ ໃຫ້ຢ່າງລຽບຕາມແຄມທາງເບື້ອງຊ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດແນມເຫັນລົດທີ່ແລ່ນມາໃນທາງກົງກັນຂ້າມ;
2. ຢ່າງເບື້ອງຂວາ ໃນເວລາ ຈຸງ ລົດຖີບ, ລົດຈັກ, ສັດ ແລະ ປ້ອງຝຸງສັດ;
3. ຢ່າງຕາມຫຼັງກັນເປັນແຖວດຽວ ໂດຍໃຫ້ແນບເຂົ້າແຄມທາງ ໃນເວລາມີຫຼາຍຄົນຢ່າງນຳກັນ, ທາງແຄບ ແລະ ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ.

ໃນກໍລະນີຢ່າງຕາມທາງ ທີ່ສະພາບການແນມເຫັນຈຳກັດ, ໃນຍາມຄ່ຳມືດ ຫຼື ໃນເວລາສະພາບອາກາດ ບໍ່ດີ ລວມທັງການຢ່າງຕາມທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ ໂດຍໃຫ້ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ມີສີແຈ້ງ, ມີວັດຖຸສະທ້ອນແສງ ຫຼື ຖືໂຄມໄຟ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ແຕ່ໄກ.

ມາດຕາ 9 ການຢ່າງເປັນຂະບວນຕາມທາງ

ການຢ່າງເປັນຂະບວນ ແມ່ນ ການຢ່າງສວນສະໜາມ, ຂະບວນທາງການ, ຂະບວນແຫຼ່ຜີທາງສາສະໜາ ຫຼື ຂະບວນຢ່າງອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ, ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວບຄຸມ ຂະບວນການຢ່າງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 10 ການຢ່າງຂ້າມທາງ

ການຢ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂ້າມທາງຢູ່ບ່ອນທາງມ້າລາຍ, ຂົວຂ້າມທາງ, ທາງລອດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າມທາງ ທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຄວບຄຸມ;

2. ຂ້າມຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີ ທາງຄົບ, ທາງແຍກ, ທາງມ້າລາຍ, ຂົວຂ້າມ, ທາງລອດ ໃຫ້ຂ້າມທາງຢູ່ບ່ອນ ທີ່ເປັນທາງຊື່, ສາມາດແນມເຫັນການສັນຈອນ ຈາກທຸກທິດທາງໄດ້ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ.

ການຢ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງບໍ່ຊັກຊ້າ ຫຼື ຢຸດ. ໃນກໍລະນີຢ່າງຂ້າມບໍ່ຮອດຈຸດໝາຍ ໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວຢູ່ເສັ້ນແບ່ງ ທິດທາງການສັນຈອນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ ຈຶ່ງສືບຕໍ່ຂ້າມທາງ. ສໍາລັບການຢ່າງຂ້າມທາງຂອງນັກຮຽນ ຢູ່ບໍລິເວນສະຖານການສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄວບຄຸມ ຂອງຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ໃນກໍລະນີ ເຫັນລົດທີ່ເປີດໄຟສັນຍານໝູນສີຝ້າ, ສີແດງ ແລະ ມີສຽງຫວໍເຂົ້າມາໃກ້ ໃຫ້ຜູ້ຂ້າມທາງຢຸດ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ຂ້າມໄປຮອດກາງທາງແລ້ວ ກໍໃຫ້ຮີບຮ້ອນຂ້າມທາງ.

ທຸກຄົນ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ເຖົ້າ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ໃນເວລາ ຢ່າງຂ້າມທາງ.

ມາດຕາ 11 ການຢ່າງຂ້າມທາງປ່ອນມີການຄວບຄຸມ

ການຢ່າງຂ້າມທາງ ປ່ອນທີ່ມີການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການໃຫ້ສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ໄຟສັນຍານ.

ມາດຕາ 12 ການຢ່າງຂ້າມທາງປ່ອນບໍ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຢ່າງຂ້າມທາງ ປ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງການສັນຈອນ ພ້ອມທັງປະເມີນຄວາມໄວ ຂອງຍານພາຫະນະຈາກທຸກທິດທາງ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ ແລ້ວຈຶ່ງຂ້າມທາງ.

ການຢ່າງຂ້າມທາງຢູ່ນອກເຂດທາງມ້າລາຍ ຕ້ອງບໍ່ຂັດຂວາງການຈະລາຈອນ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ບໍ່ຂ້າມປ່ອນທີ່ມີລົດຈອດຢູ່ ຫຼື ມີສິ່ງປົດປັງການແນມເຫັນຂອງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ບໍ່ມີລົດແລ່ນມາໃນໄລຍະໃກ້.

ໝວດທີ 2

ລະບຽບການສໍາລັບຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 13 ເອກະສານປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕ້ອງມີເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕາມປະເພດລົດທີ່ຕົນຂັບ;
2. ໃບທະບຽນຍານພາຫະນະ, ຖ້າເປັນລົດລາກຕ້ອງມີໃບທະບຽນຫາງລາກ ຫຼື ເຄິ່ງຫາງລາກ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາເຕັກນິກ;
4. ໃບປະກັນໄພຍານພາຫະນະ;
5. ໃບເສຍຄ່າທໍານຽມທາງ;
6. ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ສໍາລັບ ລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານ ຫຼື ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 14 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາສະພາບເຕັກນິກລົດຂອງຕົນ ກ່ອນອອກເດີນທາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕະຫຼອດໄລຍະການເດີນທາງ;
2. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການກວດກາເອກະສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ;
3. ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ໃນການກວດກາ ຄວາມໄວ, ປະລິມານທາດເຫຼົ້າ ແລະ ສານເສບຕິດ;
4. ໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ ແລະ ຄົນຂີ່ລົດຖີບ ໄປກ່ອນ;
5. ຢຸດປ້ອຍທາງໃຫ້ແກ່ຂະບວນລົດແຫ່ຜູ້ນໍາ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ລົດໂຮງໝໍ, ລົດກູ້ໄພສຸກເສີນ, ຕົ້ນໄຟນໍ້າຖ້ວມ, ມອດໄຟ, ປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ກໍາລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນຮີບດ່ວນ.

ມາດຕາ 15 ການເກີດອຸບປະຕິເຫດທີ່ມີຄົນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄົນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢຸດລົດທັນທີ ແລະ ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;
2. ວາງ ຫຼື ຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸບປະຕິເຫດນັ້ນ;

3. ຊ່ວຍເຫຼືອປະຖົມພະຍາບານຄົນບາດເຈັບ, ຮຽກລົດກູ້ໄຟ, ລົດໂຮງໝໍ, ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ພະນັກງານປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດ ໃຫ້ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນທັນທີ;

4. ບັນທຶກ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ເຫັນເຫດການ ແລ້ວລໍຖ້າຈົນກວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນມາຮອດ.

ພາຍຫຼັງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສໍາເລັດ ການກວດກາ, ຊີ້ນະສຸດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ເກັບກໍາ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລ້ວໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຍານພາຫະນະ, ຊີ້ນສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບອຸບປະຕິເຫດ ຫຼື ຊາກສົບ.

ມາດຕາ 16 ການເກີດອຸບປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ມີຄົນບາດເຈັບ

ໃນກໍລະນີ ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ບໍ່ມີຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແຕ່ມີຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານວັດຖຸ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢຸດລົດທັນທີ ແລະ ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;
2. ວາງ ຫຼື ຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊີ້ນສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸບປະຕິເຫດນັ້ນ;
3. ເຮັດບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບອຸບປະຕິເຫດຮ່ວມກັນ ໂດຍຊ້ອງໜ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ກົດຂວາງການຈະລາຈອນ ໃຫ້ຂີດໝາຍຕໍາແໜ່ງ ຂອງຍານພາຫະນະຢູ່ບໍລິເວນທີ່ເກີດເຫດ ພ້ອມທັງຖ່າຍຮູບ ຫຼື ຖ່າຍວິດີໂອໄວ້ ກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍ ຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊີ້ນສ່ວນບິນຝື່ນຖານ ການຕົກລົງກັນຂອງຄູ່ກໍລະນີ;

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ໃຫ້ຈົດ ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຜູ້ເຫັນເຫດການໄວ້ ແລ້ວແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ເພື່ອກວດກາ, ຊີ້ນະສຸດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ເກັບກໍາ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ.

ໝວດທີ 3

ການຄວບຄຸມສັດ

ມາດຕາ 17 ຜູ້ຄວບຄຸມສັດລ້ຽງໄປຕາມທາງ

ຜູ້ຄວບຄຸມສັດລ້ຽງໄປຕາມທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມໄປຕາມແຄມທາງເບື້ອງຂວາ;
2. ຂະບວນ ລີ້ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ໃຊ້ສັດລາກແກ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນກຸ່ມລະ ຫ້າ ລໍາ ແລະ ການຂີ່ສັດເປັນຂະບວນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ໂຕ ແລະ ໃຫ້ຮັກສາໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງ ກຸ່ມ ແຕ່ ແປດສິບ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ ເພື່ອໃຫ້ລົດຊິງຂຶ້ນໜ້າໄດ້ສະດວກ;
3. ຜູ້ຄວບຄຸມ ລີ້ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ລາກແກ່ດ້ວຍສັດ ຫຼື ຂີ່ສັດ ໄປຕາມທາງ ລວມທັງຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຝູງສັດ ຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ;

4. ຜູ້ຄວບຄຸມ, ເຈົ້າຂອງສັດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ສັດໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ໃນກໍລະນີເກີດ ອຸບປະຕິເຫດ ຍ້ອນສັດລ້ຽງຂອງຕົນ;

5. ຜູ້ຂີ່ສັດ, ຜູ້ຄວບຄຸມ ລໍ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ລາກແກ່ດ້ວຍສັດ ເວລາຈະອອກຈາກຮ່ອມໄປສູ່ທາງໃຫຍ່ ທີ່ມີ ສິ່ງປົດບັງການແນມເຫັນ ຕ້ອງຈັບເຊືອກບັນຊາ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຄວບຄຸມສັດໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 18 ການປ້ອງຟຸ່ງສັດລ້ຽງ

ຜູ້ປ້ອງຟຸ່ງສັດ ຂ້າມທາງ ຫຼື ທາງລົດໄຟ ຕ້ອງຄວບຄຸມຟຸ່ງສັດ ບໍ່ໃຫ້ເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ ຊຶ່ງອະນຸຍາດສະເພາະ ໃນຍາມກາງເວັນ ເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລ້ຽງສັດຢູ່ໃກ້ທາງ ຫຼື ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຕາມທາງ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ຕ້ອງມີ ປ້າຍເຕືອນໃຫ້ລະວັງສັດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງ. ໃນກໍລະນີເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີ ປ້າຍເຕືອນນັ້ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ພາກທີ III

ລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ

ໝວດທີ 1

ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 19 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ມີ ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ

ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຖືເອົາເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ ຈະລາຈອນ ເປັນຫຼັກ.

ທາງທີ່ບໍ່ມີ ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ ຈະລາຈອນ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ເບິ່ງ ຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງທາງ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມກວ້າງຂອງໜ້າທາງ, ຂະໜາດ ແລະ ໄລຍະຫ່າງທີ່ປອດໄພ ຂອງລົດ. ໃນກໍລະນີທາງທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ໃຫ້ຖືເອົາໃຈກາງທາງ ເປັນເສັ້ນ ແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ ສໍາລັບການສວນທາງກັນ.

ມາດຕາ 20 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ ທີ່ມີຫຼາຍຊ່ອງຈະລາຈອນ ສໍາລັບການສັນຈອນສອງທິດທາງ

ທາງທີ່ມີ ສີ່ ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ມີການສັນຈອນສອງທິດທາງ ແລະ ມີການແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນ ດ້ວຍເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງເປັນເສັ້ນເຕັມຄູ່ນັ້ນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ລົດແລ່ນຂ້າມເສັ້ນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຊິງຂຶ້ນໜ້າ ຢ່າງເດັດຂາດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບນັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວຢູ່ບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ຫຼື ບ່ອນທີ່ ບໍ່ມີປ້າຍຫ້າມ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຫ້າມລ້ຽວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 21 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງທີ່ມີເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ຊັດເຈນ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບຂີ່ໄປຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ຊັດເຈນ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບຂີ່ກວມ ຫຼື ຢຽບເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ ຢ່າງເດັດຂາດ ຍົກເວັ້ນໃນເວລາຈະປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 22 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ທາງດ່ວນ

ການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ຫຼື ທາງດ່ວນ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບລົດແບບທາງກ້າຂວາຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ຖ້າຊ່ອງຈະລາຈອນ ກ້າຂວາຍັງຫວ່າງຢູ່.

ໃນເວລາທີ່ມີການສັນຈອນໜ້າແໜ້ນ ແລະ ຊ່ອງຈະລາຈອນເຕັມໝົດທຸກຊ່ອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນໄດ້ສະເພາະເວລາທີ່ຈະລ້ຽວຂວາ, ລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວກັບ, ຢຸດລົດ ແລະ ຫຼົບຫຼີກສິ່ງກົດຂວາງ ເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງເດີນ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນ ກ່ອນຈະເຖິງຈຸດລ້ຽວ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ.

ການສັນຈອນຕາມທາງທີ່ມີ ສາມ ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ມີທິດທາງດຽວກັນ ໃຫ້ຈົ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ໄວ້ສຳລັບລົດທີ່ຈະຊິງຂຶ້ນໜ້າ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຊິງຂຶ້ນຫວີດແລ້ວ ກໍຕ້ອງກັບຄືນສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ ຍົກເວັ້ນ ໃນເວລາການສັນຈອນໜ້າແໜ້ນ ແລະ ຊ່ອງທາງຈະລາຈອນອື່ນ ກໍເຕັມໝົດ.

ສຳລັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມແຕ່ 3.500 ກິໂລກຣາມ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ລົດຈັກ ໃຫ້ໃຊ້ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຊ້າຍສຸດ ສະເພາະໃນກໍລະນີທີ່ກຽມ ລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ໃນໄລຍະ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ກ່ອນຮອດຈຸດລ້ຽວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 23 ການຈະລາຈອນຕາມທາງທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ບໍ່ມີເສັ້ນແປງໃຈກາງທາງ

ທາງທີ່ມີສອງຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນແປງໃຈກາງທາງ ຫຼື ດອນກາງທາງ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີເສົາ, ຫຼັກ ຫຼື ສິ່ງປະກອບຂອງສິ່ງປຸກສ້າງຕັ້ງຢູ່ກາງທາງ ຊຶ່ງບໍ່ມີປ້າຍຊີ້ບອກ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບເວັ້ນໄປທາງກ້າຂວາ.

ໝວດທີ 2

ຄວາມໄວຂອງການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 24 ຄວາມໄວ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມໄວບໍ່ເກີນປ້າຍຄວາມໄວ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສະພາບເຕັກນິກຂອງລົດ, ນ້ຳໜັກຂອງລົດທີ່ບັນທຸກ, ສະພາບໜ້າທາງ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ, ໄລຍະແນວເຫັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຄວບຄຸມລົດຂອງຕົນ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ໃນກໍລະນີເກີດເຫດອັນຕະລາຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ຢຸດລົດ.

ມາດຕາ 25 ຄວາມໄວຈຳກັດໃນເຂດຕົວເມືອງ ຫຼື ເຂດຊຸມຊົນ

ລົດທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນຕາມທາງ ຕ້ອງແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊາວ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຕາມທາງຮ່ອມ.

ໃນເຂດຊຸມຊົນທີ່ມີການຈະລາຈອນແອອັດ, ໜ້າແໜ້ນ ເປັນຕົ້ນ ສຳນັກງານ, ອົງການ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ສະຖານການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງລົດ ໂດຍອີງຕາມປ້າຍຈຳກັດຄວາມໄວ ແລະ ຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 26 ຄວາມໄວຈຳກັດຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ

ການຈະລາຈອນນອກເຂດຕົວເມືອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເພດລົດເບົາ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

2. ລົດຈັກ, ລົດຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ເຈັດສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ໃນກໍລະນີຂັບຂີ່ຜ່ານເຂດບ້ານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 27 ຄວາມໄວຈຳກັດຕາມທາງດ່ວນ

ການຈະລາຈອນຕາມທາງດ່ວນ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຈັກ ທີ່ມີຂະໜາດເຄື່ອງຈັກ 350 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ແຕ່ ເຈັດສິບ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;
2. ປະເພດລົດເບົາ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວແຕ່ ແປດສິບ ຫາ ຫນຶ່ງຮ້ອຍສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;
3. ລົດບັນທຸກນໍ້າໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວແຕ່ ເຈັດສິບ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 28 ຄວາມໄວຂອງລົດທີ່ແກ່ກັນ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ

ລົດທີ່ແກ່ກັນ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດທີ່ແກ່ກັນ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;
2. ລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸທີ່ມີ ຂະໜາດໃຫຍ່, ນໍ້າໜັກຫຼາຍ ແລະ ສິນຄ້າອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດການຂົນສົ່ງລະຫວ່າງປະເທດ, ຜ່ານແດນ ຫຼື ຂ້າມແດນ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຂົນສົ່ງພິເສດສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ.

ມາດຕາ 29 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງໃນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ທາງພາຍໃນບ້ານ

ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງໃນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ທາງພາຍໃນບ້ານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົນຢ່າງມີບຸລິມະສິດເໜືອລົດ, ສາມາດຢ່າງຕາມແຄມທາງຫຼວງ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ກົດຂວາງການຈະລາຈອນ ຂອງຍານພາຫະນະ;
2. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຮຽນຂັບລົດ, ຈອດລົດໂດຍບໍ່ມອດຈັກ, ຈອດລົດຂົນສົ່ງທີ່ມີນໍ້າໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ໄວ້ຕາມແຄມທາງຫຼວງ ນອກຈາກເຂດທີ່ກຳນົດໃຫ້ສໍາລັບການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ;
3. ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ອອກຈາກເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ເຂດບ້ານ ທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງການສັນຈອນ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຍານພາຫະນະ ທີ່ສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງສາຍຫຼັກ ໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 30 ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕໍ່າ

ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຕ້ອງແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຂວາສຸດ ຍົກເວັ້ນໃນເວລາຈະລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ແລະ ຈອດລົດ ໃນກໍລະນີທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດກໍາຊ້າຍໄດ້.

ມາດຕາ 31 ການຮັກສາໄລຍະຫ່າງ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງຈາກລົດຄັນທາງໜ້າໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມໄວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ. ໃນກໍລະນີລົດຄັນທາງໜ້າຫາກຢຸດຢ່າງກະທັນຫັນ ຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງກັບລົດຄັນອື່ນ ທີ່ແລ່ນຢູ່ທາງຂ້າງຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກາະ, ດາດ ຫຼື ຕຳກັນ.

ໝວດທີ 3

ການຊົງຂຶ້ນໜ້າ ແລະ ການສວນທາງກັນ

ມາດຕາ 32 ການຂັບຂີ່ຊົງຂຶ້ນໜ້າ

ກ່ອນຈະຊົງຂຶ້ນໜ້າ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເບິ່ງທາງເບື້ອງໜ້າວ່າມີຄວາມສະດວກ ແລະ ປອດໄພ, ໄລຍະຫ່າງພຽງພໍ ທີ່ຈະຊົງໄດ້, ຈຶ່ງໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍການເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ເຕືອນດ້ວຍສັນຍານແກ, ຖ້າເປັນຍາມຄ່ຳມືດ ໃຫ້ເຕືອນດ້ວຍການກົດໄຟຕາຕ່ຳ, ສູງ ສະຫຼັບກັນ, ແລ້ວຈຶ່ງເລັ່ງຄວາມໄວຂຶ້ນໄປ ເມື່ອຂຶ້ນໄປຫວິດ ແລະ ເບິ່ງວ່າ ມີໄລຍະຫ່າງຢ່າງພຽງພໍແລ້ວ ໃຫ້ສັນຍານໄຟລ້ຽວຂວາ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສ້າງສິ່ງທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍຕໍ່ລົດທີ່ຊົງຂຶ້ນມາດ້ວຍການຫັກຕັດໜ້າໃນໄລຍະຈ້ຽງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບສັນຍານຂໍຊົງຂຶ້ນໜ້າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຊົງ ຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງທາງເບື້ອງໜ້າຂອງຕົນ ວ່າຮັບປະກັນຄວາມ ປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ, ເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຂວາ, ແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ຳຂວາຂອງຕົນ ເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຊົງຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 33 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊົງຂຶ້ນໜ້າ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ບໍ່ສາມາດຊົງຂຶ້ນໜ້າໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຄັນທາງໜ້າເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຊ້າຍ;
2. ເມື່ອມີລົດທີ່ແລ່ນຕາມຫຼັງມາກຳລັງຊົງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 34 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຖືກຊົງກະທຳ

ຜູ້ຖືກຊົງ ຕ້ອງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການກົດຂວາງການຊົງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຊົງ ຫຼື ຂັດຂວາງການຊົງ;
2. ເລັ່ງຄວາມໄວແຂ່ງກັບລົດທີ່ກຳລັງຊົງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 35 ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊົງ

ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ຊົງຂຶ້ນໜ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທາງແຍກທີ່ມີປ້າຍໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ຫຼື ເຂດທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ເມື່ອສັນຈອນ ມາຕາມທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງໃຫຍ່;
2. ເຂດທາງມ້າລາຍ;
3. ເຂດຊຸມຊົນ ແລະ ເຂດທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ;
4. ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ ແລະ ກ່ອນເຖິງລາງລົດໄຟ ໃນໄລຍະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;
5. ເທິງຂົວ, ກ້ອງຂົວ, ໃນອຸໂມງ;
6. ບ່ອນທາງຂຶ້ນຄ່ອຍ, ທາງໂຄ້ງອັນຕະລາຍ, ທາງແຄບ, ທາງຫຼຸບ, ທາງໂນນ, ທາງຄົ້ນ, ເຂດທີ່ມີ ປ້າຍຫ້າມຊົງ, ເຂດເສັ້ນແປງທິດທາງທີ່ເປັນເສັ້ນເຕັມ ແລະ ບ່ອນທີ່ໄລຍະການແນມເຫັນຈຳກັດ.

ມາດຕາ 36 ການປະຕິບັດສໍາລັບລົດທີ່ໃຊ້ຄວາມໄວຕໍ່າ

ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕໍ່າ ນອກເຂດຊຸມຊົນ ຜູ້ຂັບລົດຕ້ອງແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ໍາຂວາໃຫ້ຫຼາຍ, ຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ຫຼື ຢຸດລົດ ເພື່ອປ່ອຍລົດຄັນອື່ນ ຫຼື ຫຼາຍຄັນທີ່ຕາມຫຼັງມາ ຊິງຂຶ້ນໜ້າໄດ້.

ມາດຕາ 37 ການຂັບລົດສວນທາງກັນ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ

ການຂັບລົດສວນທາງກັນຢູ່ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເມື່ອມີສິ່ງກົດຂວາງຢູ່ທາງໜ້າຂອງຕົນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດ ເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດສວນທາງມານັ້ນ ໄປກ່ອນ;
2. ຖ້າສວນທາງກັນຢູ່ກາງຄ້ອຍທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ມີອຸປະສັກກົດຂວາງ, ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດທີ່ລົງຄ້ອຍ ຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ຂຶ້ນຄ້ອຍນັ້ນ ໄປກ່ອນ.

ໝວດທີ 4

ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 38 ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ

ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຈອດຕາມແຄມທາງຫຼວງກ້ໍາຂວາ;
2. ໃຫ້ລົດເບົາ ຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມແຄມທາງກ້ໍາຊ້າຍໄດ້ ສໍາລັບທາງທີ່ມີການສັນຈອນ ທົດທາງດຽວ, ສໍາລັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ສາມາດຈອດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ເທົ່ານັ້ນ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ປ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ ທີ່ຕິດຕັ້ງຕາມທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ມາດຕາ 39 ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງການຈອດລົດຕາມແຄມທາງຫຼວງ

ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງ ໃຫ້ຈອດເປັນແຖວດຽວຂະໜານກັບຂອບທາງ ກ້ໍາຂວາ ແລະ ໃຫ້ຫ່າງ ຈາກແຄມທາງບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ຊັງຕີແມັດ;
2. ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍບອກບ່ອນຈອດລົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັກສະນະຂອງຮູບ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໝວດ ປ້າຍເພີ່ມ;
3. ບ່ອນທີ່ມີເສັ້ນໝາຍໜ້າທາງແບ່ງຄອງຈອດລົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງບ່ອນຈອດລົດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້;
4. ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງແບບສະຫຼຽງ ໃຫ້ຈອດໄດ້ສະເພາະບ່ອນທີ່ມີຂີດໝາຍໄວ້ ເທົ່ານັ້ນ;
5. ການຈອດລົດຕາມບ່າທາງ ໃຫ້ຈອດໄດ້ສະເພາະ ລົດເບົາ, ລົດຈັກ, ລົດໂມເປດ ແລະ ລົດຖີບ, ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ການຈອດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມປ້າຍເພີ່ມທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງໄວ້ເບື້ອງລຸ່ມ ຂອງປ້າຍບໍລິການ ບ່ອນຈອດລົດ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ກົດຂວາງທາງຄົນຢ່າງ.

ມາດຕາ 40 ການຈອດລົດເພື່ອພັກຜ່ອນໄລຍະຍາວ

ການຈອດລົດເພື່ອພັກຜ່ອນໄລຍະຍາວ ຫຼື ນອນຄ້າງຄືນ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ໃຫ້ຈອດຢູ່ລາມຈອດລົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຈອດໄວ້ນອກທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 41 ປ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວ

ປ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວຕາມທາງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ, ໃນອຸໂມງ, ເທິງຂົວ ແລະ ກ້ອງຂົວ;
2. ຕາມແຄມທາງ ປ່ອນທີ່ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງເປັນເສັ້ນເຕັມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງ ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ຫາເສັ້ນຂອບທາງ ໜ້ອຍກວ່າ ສາມ ແມັດ ຫຼື ໄລຍະຫ່າງຈາກຂ້າງກ້ຳຊ້າຍຂອງລົດ ທີ່ຈອດຢູ່ຫາ ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງທີ່ເປັນເສັ້ນເຕັມ ໜ້ອຍກວ່າ ສາມ ແມັດ;
3. ທາງມ້າລາຍ ແລະ ໃກ້ທາງຢ່າງທີ່ມີໄລຍະໜ້ອຍກວ່າ ຫ້າ ແມັດ;
4. ຕາມເສັ້ນທາງປ່ອນໃກ້ທາງໂຄ້ງອັນຕະລາຍ, ທາງໂນນ ແລະ ປ່ອນທີ່ການແນມເຫັນຈາກທິດທາງ ໃດໜຶ່ງໜ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;
5. ໃກ້ທາງແຍກ ຫຼື ປາກທາງເຂົ້າ, ອອກ ສຳນັກງານອົງການ ທີ່ມີໄລຍະ ຫ້າ ແມັດ;
6. ເທິງທາງລົດຖີບ ແລະ ທາງຄົນຢ່າງ;
7. ຈາກປ່ອນຈອດລົດປະຈຳທາງທີ່ມີໄລຍະໜ້ອຍກວ່າ ສິບຫ້າ ແມັດ, ຖ້າບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ນັບແຕ່ ບ້າຍບອກປ່ອນຈອດລົດປະຈຳທາງໄປ ສິບຫ້າ ແມັດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຈອດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອເອົາຄົນຂັ້ນ, ລົງລົດ ຖ້າການຈອດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ກົດຂວາງການເຂົ້າຈອດຂອງລົດປະຈຳທາງ;
8. ປ່ອນທີ່ບັງປ້າຍຈະລາຈອນ, ໄຟສັນຍານ, ຕັນທາງເຂົ້າ, ອອກ ສຳນັກງານອົງການ, ເຮືອນພັກ ແລະ ຕັນທາງຄົນຢ່າງ;
9. ການຈອດລົດຢູ່ແຄມທາງກ້ຳຊ້າຍ ປ່ອນທາງທີ່ມີການສັນຈອນສອງທິດທາງ.

ມາດຕາ 42 ປ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດ

ປ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຕາມທາງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸກປ່ອນ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້;
2. ທາງຫຼວງ ນອກຕົວເມືອງ ປ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍທາງໃຫຍ່;
3. ທາງຂ້າມລາງລົດໄຟໃນໄລຍະ ຫ້າສິບ ແມັດ.

ມາດຕາ 43 ການຈອດລົດສຸກເສີນຢູ່ປ່ອນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງຈອດສຸກເສີນ ຢູ່ປ່ອນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດນັ້ນ, ຍ້ອນສະພາບ ເຕັກນິກຂອງລົດຂັດຂ້ອງ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ບັນທຸກບໍ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຫຼື ສະພາບຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດ ຄວບຄຸມລົດໄດ້ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງ ປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ສັນຍານສຸກເສີນໄວ້ຕາມ ແຕ່ລະກໍລະນີເພື່ອຄວາມປອດໄພ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ແກ້ໄຂແລ້ວ ໃຫ້ຮີບຮ້ອນເຄື່ອນຍ້າຍລົດອອກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ໃຊ້ວັດສະດຸ ອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ເປັນຕົ້ນ ຝົດໄມ້ ກ່ອນຈະເຄື່ອນຍ້າຍລົດ ຕ້ອງໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຝົດໄມ້ ອອກຈາກທາງເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 44 ການໄຂປະຕູລົດເມື່ອຈອດລົດຕາມແຄມທາງ

ກ່ອນອອກຈາກລົດທີ່ຈອດແລ້ວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນມເບິ່ງລົດທີ່ແລ່ນມາຕາມທາງຫຼັງ ແລະ ທາງໜ້າ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີຄວາມປອດໄພ ແລ້ວຈຶ່ງໄຂປະຕູ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໄຂປະຕູລົດຄ້າງໄວ. ສໍາລັບຜູ້ໂດຍສານຕ້ອງເປີດປະຕູ ແລະ ລົງລົດຈາກທາງກ້ໍາຂວາເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 45 ການຈອດລົດປະໄວ້

ການຈອດລົດປະໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ການໃສ່ຫ້າມລໍ່ມື, ການຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ລົດໄຫຼ ຫຼື ເຄື່ອນທີ່ເອງ.

ໝວດທີ 5 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ມາດຕາ 46 ການລ້ຽວລົດຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ການລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຢ່າງ, ຄົນຂີ່ລົດຖີບ, ລໍ່ເລື່ອນຄົນພິການ ແລະ ລ້ຢູ່ ທີ່ສັນຈອນຢູ່ຕາມທາງທີ່ຈະລ້ຽວນັ້ນ ໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 47 ການປະຕິບັດໃນເວລາຢູ່ທາງແຍກທີ່ມີອຸປະສັກ

ການປະຕິບັດໃນເວລາຢູ່ທາງແຍກທີ່ມີອຸປະສັກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນທາງແຍກດັ່ງກ່າວ ຍັງມີລົດໄປບໍ່ຫວິດ ແລະ ຍັງຕໍ່ກັນກັນຢູ່ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນເສັ້ນຢຸດ ຈົນກວ່າລົດທີ່ຍັງຄ້າງຢູ່ໃນທາງແຍກນັ້ນ ໄປຫວິດກ່ອນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນການກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດ ທີ່ມາຈາກທາງດ້ານຂ້າງ ໃນເວລາໄດ້ຮັບສັນຍານໄຟຂຽວ.

ມາດຕາ 48 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ ທີ່ມີໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ຫຼື ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນທາງແຍກມີການຄວບຄຸມ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໄຟສັນຍານ ຫຼື ຕາມການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ.

ໃນກໍລະນີ ໄຟເຫຼືອງຮຸ່ງກະພົບ ຫຼື ໄຟສັນຍານບໍ່ເຮັດວຽກ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນ ຜ່ານທາງແຍກສະໝັກັນ ຫຼື ຕາມປ້າຍບອກສິດ.

ມາດຕາ 49 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ມີການຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການລ້ຽວຂວາຕາມໄຟສັນຍານ ລູກສອນສີຂຽວ ລ້ຽວຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ສັນຈອນ ຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຂວາສຸດ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍໜ້າທາງໄປຊື່ ແລະ ລ້ຽວຂວາ ໃນກໍລະນີທາງໜ້າ ບໍ່ມີລົດຢຸດລໍ່ສັນຍານໄຟຢູ່ສາມາດ ລ້ຽວຂວາໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດລົດທີ່ໄປຊື່ ຈາກທາງກ້ໍາຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວຊ້າຍ ຢູ່ທາງໜ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບສັນຍານໄຟຂຽວ ໄປກ່ອນ, ແຕ່ຖ້າມີລົດຈອດລໍ່ສັນຍານໄຟ ສີຂຽວ ຢູ່ທາງໜ້າ ຕ້ອງໄດ້ຢຸດລໍ່ຖ້າໄປຕາມສັນຍານໄຟ ສີຂຽວ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບິບແກໄລ່ ເດັດຂາດ;

2. ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ທາງແຍກຕາມໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງສືບຕໍ່ສັນຈອນ ເຖິງແມ່ນວ່າໄຟສັນຍານທີ່ຢູ່ທາງໜ້າຈະປ່ຽນເປັນສີ ເຫຼືອງ ຫຼື ແດງ ແລ້ວກໍຕາມ;

3. ເມື່ອມີໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ແຕ່ຢູ່ທາງແຍກຍັງມີລົດ ຫຼື ຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແກ່ລົດ ແລະ ຄົນຢ່າງ ທີ່ກຳລັງຂ້າມທາງໄປຫວິດເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 50 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນບ່ອນທາງແຍກທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ ຫຼື ເປັນທາງໃຫຍ່ຄົບທາງນ້ອຍ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ບໍ່ມີປ້າຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມາຈາກທາງນ້ອຍ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງໃຫຍ່ ໄປກ່ອນ;
2. ໃນບ່ອນທີ່ມີປ້າຍປ່ອຍທາງ ແລະ ປ້າຍກຳນົດທາງວົງວຽນ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ວົງວຽນ ຕ້ອງປ່ອຍ ທາງໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ໃນວົງວຽນ ໄປກ່ອນ;
3. ໃນບ່ອນທາງຄົບ ທີ່ມີການສັນຈອນປ່ຽນທິດທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ແລ່ນມາຈາກທິດທາງກົງກັນຂ້າມ ຕ້ອງຢຸດ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນມາທາງກ້ຳຂວາຂອງຕົນ ໄປກ່ອນ;
4. ໃນບ່ອນທາງຄົບສະເໝີກັນ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງກ້ຳຂວາມື ຫຼື ຜູ້ທີ່ຢູ່ທາງກ້ຳຂວາມືຂອງຕົນ ມີສິດ ໄປກ່ອນ;
5. ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ຈະລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຢູ່ບ່ອນທາງຄົບສະເໝີກັນ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກ ທາງໜ້າ ທີ່ຈະໄປຊື່ ຫຼື ລ້ຽວຂວາ ໄປກ່ອນ;
6. ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດໄຈ້ແຍກສະພາບໜ້າທາງໄດ້ ໃນເວລາຄ່ຳມືດ, ຝົນຕົກມື ນ້ຳອັ້ງ, ມືຂີ້ຕົມ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ບໍ່ມີປ້າຍບອກສິດ ໃຫ້ຖືວ່າທາງຂອງຕົນເປັນທາງນ້ອຍ.

ໝວດທີ 6

ການຂັບຂີ່ຜ່ານ ປ່ອນຂ້າມທາງ ແລະ ປ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ມາດຕາ 51 ການຂັບຂີ່ຜ່ານປ່ອນຂ້າມທາງ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານປ່ອນຂ້າມທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາລົດ ເຂົ້າໃກ້ປ່ອນທາງຂ້າມ ຫຼື ທາງມ້າລາຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ເພີ່ມ ຄວາມລະມັດລະວັງ, ຖ້າມີຄົນຢ່າງກຳລັງຢ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງຢຸດລົດ ຈົນກວ່າຄົນຢ່າງຂ້າມທາງໄປຫວິດກ່ອນ ຈຶ່ງສືບຕໍ່ສັນຈອນ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕາມຫຼັງກໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຄືກັນ;
2. ໃນເວລາມີໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຢ່າງ ທີ່ກຳລັງຢ່າງຂ້າມທາງ ໄປຫວິດກ່ອນຈຶ່ງອອກລົດ;
3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຢຸດລົດກວມທາງຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ ໃນເວລາມີການຈະລາຈອນໜ້າແໜ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າລົດຕົນເອງຈະແລ່ນບໍ່ຫວິດທາງຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຂອງຕົນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທາງຄົນ ຢ່າງຂ້າມທາງ;
4. ໃນທຸກກໍລະນີ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດ ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການຕາ ທີ່ໃຊ້ໄມ້ຄ້ອນຊື່ທາງ, ຄົນພິການຂາ ທີ່ໃຊ້ອຸປະກອນຊ່ວຍນັ້ນ ຂ້າມທາງໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 52 ການຂັບຂີ່ຜ່ານປ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ຕ້ອງຢຸດລົດຮັບ, ສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຢູ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ການຂັບຂີ່ຜ່ານປ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ມີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ຢຸດຮັບ, ສິ່ງ ຜູ້ໂດຍສານຢູ່ບ່ອນຈອດລົດ, ຈຸດຮັບ, ສິ່ງ ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນ ທີ່ຕາມຫຼັງມາຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ໂດຍສານທີ່ລົງຈາກລົດ ແລ້ວຂ້າມທາງ ຫຼື ຂ້າມທາງ ເພື່ອມາຂຶ້ນລົດ;

2. ໃນກໍລະນີບ່ອນຈອດລົດໂດຍສານປະຈຳທາງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ຫຼື ຢູ່ກາງທາງ ໃນເວລາມີລົດປະຈຳທາງຈອດຢູ່ບ້າຍເພື່ອເອົາຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງ ນັ້ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຄັນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຢຸດລົດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານທີ່ລົງຈາກລົດ ຫຼື ໄປຂຶ້ນລົດ ຂ້າມທາງໄປຫວິດກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດສືບຕໍ່ການສັນຈອນໄດ້;

3. ເມື່ອເຫັນລົດຮັບ, ສິ່ງ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນຢູ່ທາງໜ້າ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ຫຼື ຢຸດລົດ ເພື່ອໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ຂຶ້ນ, ລົງ ລົດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງປອດໄພ.

ໝວດທີ 7

ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ມາດຕາ 53 ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂ້າມທາງລົດໄຟໃນບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເທົ່ານັ້ນ;
2. ປ່ອຍທາງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ຂະບວນລົດໄຟ ຫຼື ຫົວຈັກລົດໄຟ ທີ່ກຳລັງແລ່ນໃກ້ເຂົ້າມາ ໄປກ່ອນ;
3. ປະຕິບັດຕາມ ປ້າຍສັນຍານ, ໄຟສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍທາງ, ຕຳແໜ່ງໄມ້ກັນທາງ ແລະ ການຊີ້ບອກຂອງຄົນເຝົ້າຍາມທາງລົດໄຟ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ບໍ່ມີຂະບວນລົດໄຟແລ່ນມາໃນໄລຍະໃກ້.

ມາດຕາ 54 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດແລ່ນຂ້າມທາງລົດໄຟ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີສິ່ງກັ້ນປິດທາງ ຫຼື ກຳລັງເອົາສິ່ງກັ້ນລົງ;
2. ມີໄຟສັນຍານຫ້າມຜ່ານ;
3. ຄົນເຝົ້າຍາມທາງລົດໄຟໃຫ້ສັນຍານຫ້າມຜ່ານ;
4. ເມື່ອເຫັນວ່າມີອຸປະສັກຈະຂ້າມທາງບໍ່ຫວິດ;
5. ຂັບລົດຊິງລົດທີ່ຈອດຢູ່ຕໍ່ໜ້າທາງຂ້າມລາງລົດໄຟ;
6. ເປີດສິ່ງກັ້ນປິດທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຍານພາຫະນະ ຫຼື ກົນຈັກໜັກ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕໍ່າກວ່າ ແປດ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ແລະ ຂ້າມທາງລົດໄຟໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄົນເຝົ້າຍາມ.

ມາດຕາ 55 ການຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ບ້າຍຢຸດ ຫຼື ໄຟສັນຍານ, ຖ້າບໍ່ມີ ເສັ້ນຢຸດ, ບ້າຍຢຸດ, ໄຟສັນຍານ, ໃຫ້ຢຸດ ຫ່າງຈາກສິ່ງກັ້ນປິດທາງ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ຫ້າ ແມັດ ແລະ ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງກັ້ນປິດທາງໃຫ້ຢຸດຫ່າງຈາກລາງລົດໄຟ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບ ແມັດ.

ມາດຕາ 56 ລົດຕິດຂັດຢູ່ທາງລົດໄຟ

ໃນເວລາທີ່ມີລົດຕິດຂັດຢູ່ທາງລົດໄຟ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງຮີບຮ້ອນໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານລົງຈາກລົດ;
2. ຊອກຫາວິທີເອົາລົດຂອງຕົນ ອອກຈາກທາງລົດໄຟ ໂດຍດ່ວນ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດເອົາລົດອອກໄດ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ລົດໄຟ ຫຼື ຈັດຄົນອອກໄປສັນຍານຕາມທາງລົດໄຟທັງສອງດ້ານໃນໄລຍະ ໜຶ່ງຝັນ
ແມັດ ໂດຍຫ່າງຈາກບ່ອນທີ່ລົດຕິດຂັດ ຫຼື ຖ້າມີແຕ່ຕົນເອງຜູ້ດຽວ ໃຫ້ໄປສັນຍານຢູ່ເບື້ອງທີ່ມີການແນມເຫັນ
ໄດ້ງ່າຍດາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຂັບຂີ່ລົດໄຟເຫັນສັນຍານ;

- ຍືນຢູ່ນອກລົດ ແລະ ສົ່ງສັນຍານເຕືອນໄພ.

ຖ້າເຫັນລົດໄຟຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ໃຫ້ຮີບສົ່ງສັນຍານ ເພື່ອໃຫ້ລົດໄຟຢຸດ.

ພາກທີ IV

ການນຳໃຊ້ສັນຍານເຕືອນ

ໝວດທີ 1

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ

ມາດຕາ 57 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ ແບ່ງເປັນ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ;
2. ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ.

ມາດຕາ 58 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຈະລາຈອນເປີດທາງໃຫ້ຂະບວນຜູ້ນຳພັກ-ລັດ ແລະ ແຂກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີຝ້າ
ແລະ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (Wail) ເປັນບຸລິມະສິດທິໜຶ່ງ;
2. ລົດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ
(YEIP) ເປັນບຸລິມະສິດທິ ສອງ;
3. ລົດມອດໄຟໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (Wail) ເປັນບຸລິມະສິດທິ ສອງ;
4. ລົດໂຮງໝໍ, ລົດກູ້ໄພ ແລະ ລົດອົງການສາກົນເພື່ອຄົ້ນພົບການປະຈຳລາວ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີຝ້າ
ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ Hi-Lo ເປັນບຸລິມະສິດທິສາມ.

ມາດຕາ 59 ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີຝ້າ, ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດທີ່ຕິດໄຟສັນຍານໝູນ ສີຝ້າ ແລະ ສີແດງ ຕ້ອງເປີດໄຟ ແລະ ສັນຍານສຽງຫວໍ;
2. ລົດນຳຂະບວນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ, ສັນຍາລັກຢູ່ທາງຂ້າງ, ທາງໜ້າ ແລະ ທາງຫຼັງ ທີ່ຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍາໄຟ

ໝູນສີຝ້າ ແລະ ສີແດງ ແລະ ລົດທີ່ມີແຕ່ໄຟໝູນ ສີແດງ ກໍ່ໄດ້ຮັບອະພິສິດ ແລະ ລົດທີ່ແລ່ນໃນຂະບວນຕ້ອງ ໄຕ້ໄຟຕ່ຳ;

3. ລົດຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານກວດກາການສັນຈອນ, ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ສາມາດນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີແດງ ຫຼື ສີຝ້າ ຫຼື ສາມາດນຳໃຊ້ຄວບກັນ;

4. ລົດຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານກວດກາ ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ສາມາດຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍານ ໝູນສີແດງ;

5. ລົດມອດໄຟ ໃຫ້ໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີແດງ ແລະ ສັນຍານຫວ່;

6. ລົດຮັບໃຊ້ ແພດສຸກເສີນ, ກູໄຟສຸກເສີນ ໃຫ້ໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີຝ້າ ແລະ ສັນຍານຫວ່.

ມາດຕາ 60 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດປະຕິບັດການໄຟຝ້າ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟສີເຫຼືອງເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວ່ (YEIP) ເປັນ ບຸລິມະສິດທີ ສີ່;

2. ລົດຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ລົດນຳໜ້າຂະບວນລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງທາງ ແລະ ອະນາໄມເທດສະບານ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີເຫຼືອງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ບ່ອນຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສຽງຫວ່ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ສຽງແກລົດໄດ້.

ມາດຕາ 61 ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນສີເຫຼືອງເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີເຫຼືອງ ເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາມີການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງທາງ ແລະ ມີລົດຈອດຕັນທາງ;

2. ໃນເວລານຳໜ້າຂະບວນ, ລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸ ເກີນຂະໜາດ ແລະ ນຳໜັກເກີນ, ລະເບີດ, ໄວໄຟ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ທາດເບື້ອ ທີ່ມີອັນຕະລາຍ;

3. ໃນເວລານຳໜ້າຂະບວນລົດຖີບທີ່ກຳລັງແຂ່ງຂັນ ຫຼື ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທາງສັງຄົມ.

ການເປີດໄຟສັນຍານໝູນ ສີເຫຼືອງ ເປັນພຽງແຕ່ໃຊ້ເຕືອນຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນ ໃຫ້ລະວັງອັນຕະລາຍເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະພິສິດໃດໆ, ຍານພາຫະນະທີ່ຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍານໝູນ ສີເຫຼືອງ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃນການປະຕິບັດກົດຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງປ້າຍຈະລາຈອນຕ່າງໆ, ຍົກເວັ້ນການປະຕິບັດຕາມປ້າຍ ປ້ອຍທາງ, ຢຸດ, ສຸດເຂດທາງໃຫຍ່, ບອກສິດລົດສວນທາງມາ ມີສິດໄປກ່ອນ, ຈຳກັດນຳໜັກສູງສຸດ, ຄວາມຍາວ ຈຳກັດ, ຄວາມກວ້າງຈຳກັດ, ບອກຈຸດອັນຕະລາຍ ແລະ ຫ້າມຊິງ.

ໝວດທີ 2

ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ມາດຕາ 62 ການສັນຍານຢຸດລົດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ການສັນຍານຢຸດລົດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີ ສາມ ວິທີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍານຢຸດລົດ ສີ່ ທິດ;

2. ສັນຍານຢຸດລົດ ສາມ ທິດ;

3. ສັນຍານຢຸດລົດ ສອງ ທິດ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສີ່ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ທຸກທິດຢຸດ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ ຫຼື ຂີດໝາຍບ່ອນຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ຕ້ອງຢືນຢູ່ຈຸດໃຈກາງທາງຄົບ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສາມ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ເຊັ່ນ ດ້ານໜ້າ, ດ້ານຫຼັງ, ດ້ານຊ້າຍ ຫຼື ດ້ານຂວາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ ຫຼື ຂີດໝາຍບ່ອນທາງຄົນຢ່າງຂ້າມທາງ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສອງ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ຍານພາຫະນະທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ໄປໄດ້ສອງທິດ ເຊັ່ນ ກ້າຊ້າຍ ແລະ ກ້າຂວາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ, ສ່ວນເບື້ອງໜ້າ ແລະ ເບື້ອງຫຼັງບໍ່ໃຫ້ສັນຈອນ ພ້ອມທັງໃຫ້ຢຸດລົດຢູ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ.

ສຳລັບວິທີການສັນຍານຢຸດລົດ ແລະ ລະບາຍການສັນຈອນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 63 ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຄົນຢ່າງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການສັນຍານຂອງຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ຄວບຄຸມການສັນຈອນ. ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີສິດເໜືອກວ່າລະບົບສັນຍານຈະລາຈອນ.

ເມື່ອເຫັນໄຟສັນຍານ ສີເຫຼືອງ ຫຼື ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຢູ່ທາງຄົບ, ທາງແຍກ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ຖ້າຜູ້ຂັບຂີ່ກາຍເສັ້ນຢຸດໄປແລ້ວ ໃຫ້ສືບຕໍ່ໄປໄດ້ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ.

ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນຢຸດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ກ່ອນແລວຂອບທາງທີ່ຈະຕັດກັບທິດທາງການສັນຈອນຂອງຕົນ ປະມານ ໜຶ່ງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຢ່າງ.

ມາດຕາ 64 ການຄວບຄຸມໄຟສັນຍານຈະລາຈອນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່

ເມື່ອເຫັນໄຟສັນຍານສີແດງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນຢຸດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ກ່ອນແລວຂອບທາງ ທີ່ຈະຕັດກັບທິດທາງການສັນຈອນຂອງຕົນ ປະມານ ໜຶ່ງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຢ່າງ;

2. ສຳລັບບ່ອນທີ່ບໍ່ມີທາງຄົບ, ທາງແຍກ, ໃນເຂດສະຖານການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ຕະຫຼາດ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າໄຟສັນຍານ ຈົນກວ່າມີໄຟສັນຍານສີຂຽວ ຈຶ່ງໄປໄດ້ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຢ່າງ ຫຼື ຍານພາຫະນະທີ່ສ່ວນທາງກັນ.

ໝວດທີ 3

ສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ

ມາດຕາ 65 ປະເພດສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ

ສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍານດ້ວຍອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ;
2. ໄຟສັນຍານສຸກເສີນຂອງລົດ;
3. ການໃຫ້ສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 66 ການໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ສັນຍານໄຟສຸກເສີນ ແລະ ປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນເຫດສຸກເສີນພ້ອມກັນ ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ຂັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກ;
2. ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຈອດລົດຢູ່ບ່ອນຫ້າມຈອດ ຫຼື ບ່ອນທີ່ມີການແນມເຫັນຈຳກັດ.
ການວາງປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນເຫດສຸກເສີນ ຕ້ອງຫ່າງຈາກລົດຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າ ແມັດ ສຳລັບຖະໜົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ສາມສິບ ແມັດ ສຳລັບທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 67 ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານສຸກເສີນຂອງລົດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເກີດອຸປະຕິເຫດ;
2. ຈຳເປັນຕ້ອງຈອດລົດຢູ່ບ່ອນຫ້າມຈອດ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຈັດລະບຽບເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບັນທຸກມາ, ລົດເກີດຂັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່ເຈັບປ່ວຍກະທັນຫັນ;
3. ຢຸດລົດຍ້ອນຕາຟາງຈາກແສງໄຟລົດສ່ວນທາງມາ;
4. ເວລາລົດແກ່ກັນ, ຄັນທີ່ຖືກແກ່ໃຫ້ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;
5. ເວລາເອົາເດັກນ້ອຍ ຂຶ້ນ, ລົງລົດ ສຳລັບລົດຮັບສິ່ງເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ.
ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ເມື່ອເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນມີສະຕິລະວັງຕົວ ເມື່ອມີສະພາບອັນຕະລາຍ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ຍານພາຫະນະຂອງບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 68 ການປະກອບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ

ລົດສີ່ລໍ່ທຸກປະເພດ ຕ້ອງມີປ້າຍສາມຫຼ່ຽມສະທ້ອນແສງຕິດລົດໄວ້ ສອງ ອັນ, ສຳລັບລົດ ຫົກລໍ່ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງມີຈວຍຢ່າງສະທ້ອນແສງ ຈຳນວນ ສອງ ອັນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຕືອນ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ໃນເວລາລົດຕິດຄັດ, ເກີດອຸປະຕິເຫດ, ເກີດການຄັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 69 ການເຕືອນເຫດສຸກເສີນສຳລັບລົດແກ່ກັນ

ສຳລັບລົດແກ່ກັນ, ລົດທີ່ຖືກແກ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍ, ໃນກໍລະນີໄຟສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍຫາກໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ຕິດປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນອັນຕະລາຍ ໃສ່ທ້າຍລົດໄວ້.

ໝວດທີ 4

ການນຳໃຊ້ສັນຍານເຕືອນ

ມາດຕາ 70 ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນລົດ ແລະ ການປ່ຽນທິດທາງຂອງລົດ

ກ່ອນເລີ່ມ ການສັນຈອນ, ປ່ຽນທິດທາງເດີນ, ລ້ຽວຂວາ, ລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວກັບ ແລະ ຢຸດລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງຈະໄປ ຫຼື ຢຸດລົດ. ໃນກໍລະນີໄຟສັນຍານບໍ່ມີ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມື ກ່ອນຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງ. ເມື່ອເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມືແລ້ວ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ, ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ຽນທິດເດີນທາງ ຫຼື ຢຸດລົດໄດ້.

ມາດຕາ 71 ການເລີ່ມອອກລົດ ແລະ ລ້ຽວລົດ

ກ່ອນເລີ່ມອອກລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມື ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ວິນາທີ ແລະ ເມື່ອລົດອອກສູ່ທາງການສັນຈອນແລ້ວ ຕ້ອງປິດໄຟສັນຍານ.

ກ່ອນລ້ຽວລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມືລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ໃນໄລຍະທາງ ສາມສິບ ແມັດ ກ່ອນເຖິງຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຕ້ອງປິດໄຟສັນຍານ ເມື່ອສິ້ນສຸດການລ້ຽວ.

ການເປີດໄຟລ້ຽວ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານລ້ຽວດ້ວຍມື ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ ຕາມທິດທາງທີ່ຈະໄປ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອບໍ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນເກີດຄວາມສັບສົນ.

ມາດຕາ 72 ການອອກລົດເຂົ້າສູ່ທາງ

ການຂັບລົດອອກຈາກບ່ອນຈອດລົດ ເປັນຕົ້ນ ບ້ານນ້ຳມັນ, ສຳນັກງານອົງການ, ເຮືອນ, ອາຄານ ເພື່ອ ເຂົ້າສູ່ທາງໃຫຍ່ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຕາມທິດທາງທີ່ຈະໄປ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດ, ຄົນຢ່າງ ທີ່ສັນຈອນ ຕາມທິດທາງນັ້ນໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 73 ການປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ

ກ່ອນຈະປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ກຳລັງແລ່ນຕາມ ຊ່ອງຈະລາຈອນດ້ານຂ້າງຂອງຕົນ ກາຍໄປກ່ອນ. ໃນກໍລະນີລົດປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນສະຫຼັບກັນ ຕ້ອງປ່ອຍ ໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ກ້ຳຂວາ ປ່ຽນໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 74 ການລ້ຽວລົດ

ກ່ອນຈະລ້ຽວລົດໄປກ້ຳຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນບລົດເຂົ້າແຄມທາງກ້ຳຂວາ ຫຼື ຂະໜານກັບຂອບທາງ; ການລ້ຽວຂວາສູ່ທາງໃຫຍ່ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນກ້ຳຂວາ ຫຼື ແນບຂວາ ເມື່ອເຂົ້າສູ່ການສັນຈອນ ປົກກະຕິແລ້ວ ຈຶ່ງສາມາດປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນໄດ້.

ກ່ອນຈະລ້ຽວລົດໄປກ້ຳຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນບລົດເຂົ້າຫາເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ຫຼື ດອນກາງ ກ່ອນຈະເຖິງບ່ອນລ້ຽວ ປະມານ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ຫຼື ຕາມເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນປົກກະຕິ, ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຍົກເວັ້ນບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ທີ່ເປັນວົງຈຽນ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ຕ້ອງການລ້ຽວຊ້າຍເຂົ້າສູ່ທາງສັນຈອນຂ້າງໜ້າ ຕ້ອງລະວັງບໍ່ໃຫ້ລ້ຽວຕັດແລວທາງການ ສັນຈອນຂອງລົດ ທີ່ມາທາງກ້ຳຊ້າຍ, ໃຫ້ລ້ຽວໂຄ້ງອ້ອມຈຸດໃຈກາງຂອງທາງແຍກ.

ມາດຕາ 75 ການລ້ຽວກັບຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ

ລົດທີ່ບໍ່ສາມາດລ້ຽວໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 74 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຍ້ອນຄວາມໃຫຍ່, ຄວາມຍາວ ຫຼື ເຫດຜົນອື່ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວກັບຈາກຊ່ອງຈະລາຈອນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແຕ່ຕ້ອງ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ.

ມາດຕາ 76 ການລ້ຽວລົດຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງການລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ສວນທາງມາ ໄປກ່ອນ, ຖ້າຈະລ້ຽວກັບຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ ຈາກຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດທີ່ມີໜ້າທາງບໍ່ກວ້າງພຽງພໍ ສາມາດ ໃຫ້ລ້ຽວກັບຈາກແຄມທາງກ້ຳຂວາສຸດ. ໃນກໍລະນີຂອງການລ້ຽວດັ່ງກ່າວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນ ຕາມຫຼັງ ແລະ ລົດທີ່ສວນທາງມາ ໄປກ່ອນ ຈຶ່ງລ້ຽວໃຫ້ສຳເລັດບາດດຽວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີລົດສອງຄັນມາຈາກທິດທາງຕ່າງກັນ, ຈະລ້ຽວຊ້າຍຄືກັນ ແລະ ທິດທາງເດີນລົດ ຕັດກັນນັ້ນ ໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ທາງກ້າຂວາ ມີສິດໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 77 ຊ່ອງຈະລາຈອນສໍາລັບ ຜ່ອນ ແລະ ເພີ່ມ ຄວາມໄວ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະລ້ຽວຂວາ ຢູ່ບ່ອນທາງແຍກທີ່ຢູ່ທາງໜ້າ ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະ ທີ່ກໍານົດໄວ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງແລ້ວ ຈຶ່ງລ້ຽວຂວາໄດ້.

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ໃຊ້ຄວາມໄວສູງ ຕ້ອງເຂົ້າຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະ ທີ່ກໍານົດໄວ້ແລ້ວ ຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມໄວໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ທຽບເທົ່າກັບຄວາມໄວຂອງລົດ ທີ່ແລ່ນຢູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນ ປົກກະຕິ ທີ່ຢູ່ກ້າຊ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ຕົນຈະແລ່ນເຂົ້ານັ້ນ ໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 78 ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົດລ້ຽວກັບ

ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົດລ້ຽວກັບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງມ້າລາຍ;
2. ໃນອຸໂມງ;
3. ເທິງຂົວ, ກ້ອງຂົວ;
4. ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ;
5. ບ່ອນທີ່ບໍ່ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ດີ ໃນໄລຍະທາງໜ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;
6. ບ່ອນຢຸດລົດປະຈຳທາງ;
7. ທາງໂຄ້ງ, ທາງຄ້ອຍ, ທາງຊັນ, ທາງແຄບ;
8. ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍຫ້າມລ້ຽວກັບ.

ມາດຕາ 79 ການຖອຍລົດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຖອຍລົດອອກຈາກ ເຮືອນ, ອາຄານ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ທາງ ຕ້ອງມີ ຜູ້ຊ່ວຍສັນຍານໃນເວລາຖອຍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ.

ບ່ອນອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ຖອຍລົດ ຢູ່ບ່ອນທາງແຍກ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງ ດໍາລັດສະໄໝນີ້.

ພາກທີ V

ລະບົບ ໄຟສະຫວ່າງ, ໄຟສັນຍານ ແລະ ສັນຍານສຽງແກ ຂອງລົດ

ມາດຕາ 80 ລະບົບໄຟສະຫວ່າງຂອງລົດ

ໄຟຕາລົດ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟຕາໜ້າ ສໍາລັບເຍືອງທາງ;
2. ໄຟສັນຍານ ປະກອບດ້ວຍ ສັນຍານລ້ຽວ ແລະ ສັນຍານສຸກເສີນ;
3. ໄຟຫ້າມລີ້;
4. ໄຟຕາຫຼີ້;
5. ໄຟເຍືອງປ້າຍທະບຽນລົດ;

6. ໄຟຕາຫຼັງ ຫຼື ໄຟຖອຍຫຼັງ;

7. ໄຟຕາເຜີ້ມ.

ມາດຕາ 81 ໄຟຕາໜ້າ ສຳລັບເຍືອງທາງ

ລັກສະນະເຕັກນິກ ຂອງໄຟຕາລົດ ມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ ຫຼື ສີເຫຼືອງ, ຄວາມເຂັ້ມຂອງແສງສະຫວ່າງ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຂອງໂຮງງານຜະລິດ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ວາງອອກ.

ໄຟຕາໜ້າສຳລັບເຍືອງທາງ ປະກອບມີ ໄຟຕາຕ່ຳ ແລະ ໄຟຕາສູງ ຊຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ໄຟຕາຕ່ຳ ໃນເວລາສັນຈອນໃນຍາມກາງຄືນ ຢູ່ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາກາງເວັນ ໃນ ກໍລະນີອາກາດມືດມົວ, ມີໜອກໜາ, ຄວັນ, ຝົນຕົກແຮງ, ທາງມີຂີ້ຝຸ່ນປົວຂຶ້ນຫຼາຍ, ລົດແລ່ນເປັນຂະບວນ, ລົດຂົນສົ່ງ ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ມີ ນ້ຳໜັກເກີນ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່, ລົດຮັບ, ສິ່ງ ເດັກນ້ອຍ, ລົດແກ່ກັນ, ລົດສຸກເສີນ ແລະ ນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

2. ໃຊ້ໄຟຕາສູງ ໃນເວລາສັນຈອນໃນຍາມກາງຄືນ ຢູ່ທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ, ໃນເວລາທີ່ບໍ່ໄດ້ແລ່ນ ຕາມຫຼັງລົດຄັນອື່ນ ແລະ ບໍ່ມີລົດຄັນອື່ນແລ່ນສວນທາງມາ, ບ່ອນນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ໄຟຕາສູງໃນຕົວເມືອງ.

ໃນເມື່ອມີລົດສວນທາງມາໃນໄລຍະບໍ່ຫຼຸດ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ຫຼື ໃນເມື່ອລົດສວນທາງມາ ໃຫ້ ສັນຍານເຕືອນດ້ວຍການກົດໄຟຕາຕ່ຳ, ຕາສູງ ສະຫຼັບກັນ ແລະ ເວລາແລ່ນຕາມຫຼັງລົດຄັນອື່ນ ຕ້ອງປ່ຽນເປັນ ໄຟຕາຕ່ຳ. ຖ້າເກີດມີອາການເຫຼື້ອມຕາ ຫຼື ຝາງຕາ ຈາກແສງໄຟລົດທີ່ສວນທາງມາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟ ສັນຍານສຸກເສີນ, ຮັກສາແລວທາງເດີມ, ຜ່ອນຄວາມໄວ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ໃຫ້ຢຸດລົດ.

ສຳລັບຍານພາຫະນະ ທີ່ມີລະບົບໄຟຕາເປີດອັດຕະໂນມັດ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ໃນການສັນຈອນຕາມ ທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 82 ໄຟສັນຍານ

ໄຟສັນຍານມີແສງສະຫວ່າງກະຜົບເປັນສີເຫຼືອງພ້ອມກັນທາງດ້ານໜ້າ ແລະ ດ້ານຫຼັງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ໄຟສັນຍານລ້ຽວ ເມື່ອໄຟສັນຍານທາງດ້ານໜ້າໜຶ່ງດອກ ແລະ ດ້ານຫຼັງໜຶ່ງດອກ ເບື້ອງໃດເບື້ອງໜຶ່ງຮຸ່ງກະຜົບ ພ້ອມກັນ ແລະ ສຸກເສີນ ເມື່ອໄຟສັນຍານທັງ ສີ່ ດອກ ດ້ານໜ້າ ສອງ ແລະ ດ້ານຫຼັງ ສອງ ດອກ ຮຸ່ງກະຜົບ ພ້ອມກັນ.

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານລ້ຽວ ໃຫ້ໃຊ້ໃນເວລາ ຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງ, ເວລາຈະຊິງຂຶ້ນໜ້າ, ອອກລົດ ຫຼື ຈອດລົດ.

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ໃຫ້ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະໃນກໍລະນີມີເຫດສຸກເສີນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 67 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 83 ໄຟທ້າມລໍ້

ໄຟທ້າມລໍ້ ຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີແດງ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາຈະຢຸດລົດ ຫຼື ຈະຟ່ອນຄວາມໄວ ເພື່ອເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ແລ່ນມາຕາມຫຼັງຮູ້ ແລະ ບ່ອນນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ໄຟທ້າມລໍ້ຮຸ່ງແບບກະຜົບ.

ມາດຕາ 84 ໄຟຕາຫຼີ້

ໄຟຕາຫຼີ້ ໃຫ້ດ້ານໜ້າມີສະແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ ຫຼື ສີເຫຼືອງ, ໃຫ້ດ້ານຫຼັງມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີແດງ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາຈອດລົດຢູ່ຕາມແຄມທາງ ໃນຍາມກາງຄືນ ແລະ ຍາມກາງເວັນໃນເວລາທີ່ມີອາກາດມືດມົວ.

ມາດຕາ 85 ໄຟເຍືອງປ້າຍທະບຽນລົດ

ໄຟເຍືອງປ້າຍທະບຽນລົດ ທີ່ຢູ່ດ້ານຫຼັງ ຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອເຍືອງປ້າຍທະບຽນລົດ ເວລາຂັບລົດໃນເວລາຄ່ຳມືດ ຫຼື ອາກາດມືດມົວ.

ມາດຕາ 86 ໄຟຕາເຝີ້ມ

ໄຟຕາເຝີ້ມ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟຕັດໝອກ ມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີເຫຼືອງ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສຳລັບເຍືອງທາງ ໃນຍາມມີນ້ຳໝອກໜາ ຕົກໜັກ ຫຼື ມີອາກາດມືດມົວ;
2. ໄຟສະປອດໄລ ມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ, ເລົ່າແສງຈ້ອມກວ່າໄຟຕາໜ້າ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະໃນຍາມກາງຄືນ ຢູ່ຕາມທາງນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ;
3. ໄຟແອວອີດີ (LED) ທີ່ປະກອບມານຳລົດຈາກໂຮງງານຜະລິດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້ບໍ່ເກີນສອງດວງ ໃນລະດັບຄວາມສູງບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ແມັດ ສາມສິບຫ້າ ຊັງຕີແມັດ ແລະ ຕຳສຸດບໍ່ຫຼຸດ ຊາວຫ້າ ຊັງຕີແມັດ ຈາກໜ້າທາງ, ໄລຍະຫ່າງຂອງໄຟແຕ່ລະດວງຈາກຂ້າງລົດແຕ່ລະດ້ານ ບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ຊັງຕີແມັດ;
4. ໄຟເຄື່ອງໝາຍລົດລາກ, ລົດຜ່ວງ ດ້ວຍດອກໄຟທີ່ຢູ່ເທິງຫຼັງຄາຫ້ອງຂັບຂີ່ຂອງລົດລາກ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍສະເພາະຂອງລົດລາກ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ໃນຍາມກາງຄືນ, ມີອາກາດມືດມົວ ຫຼື ຈອດຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 87 ໄຟຕາຫຼັງ ຫຼື ໄຟຖອຍຫຼັງ

ໄຟຕາຫຼັງ ຫຼື ໄຟຖອຍຫຼັງ ມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນເວລາຂັບລົດຖອຍຫຼັງ.

ມາດຕາ 88 ການນຳໃຊ້ສັນຍານສຽງແກລົດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງນຳໃຊ້ສັນຍານສຽງແກໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນ ໃນເວລາຂໍຊົງຂຶ້ນໜ້າເມື່ອສັນຈອນຢູ່ນອກເຂດຊຸມຊົນ;
2. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດອຸບປະຕິເຫດ.

ການເຕືອນດ້ວຍສຽງແກ ເພື່ອຂໍຊົງຂຶ້ນໜ້າ ໃຫ້ໃຊ້ສຽງສັ້ນ ຫຼື ການກະພົບໄຟຕາຕຳຕາສູງສະຫຼັບກັນ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສັນຍານແກໃນເວລາຄ່ຳມືດ, ໃນເຂດສະຖານການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ ແລະ ສັນຍານແກທີ່ມີຫຼາຍໂທນສຽງ. ສຳລັບແກລົມ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.

ພາກທີ VI

ການຂົນສົ່ງ

ໝວດທີ 1

ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ມາດຕາ 89 ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ດັ່ງນີ້:

1. D ໃຫ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ປະເພດ ສີ່ ລໍ້ຂຶ້ນໄປ, ບໍ່ເກີນ ສິບຫ້າ ປ່ອນນັ່ງ;
2. D1 ໃຫ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແຕ່ ສິບຫົກ ຫາ ສາມສິບຫ້າ ປ່ອນນັ່ງ;
3. D2 ໃຫ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແຕ່ ສາມສິບຫົກ ປ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 90 ການດັດແປງລົດກະບະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແປງລົດກະບະ ຫຼື ລົດບັນທຸກ ຂອງຕົນ ເພື່ອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຂົນສົ່ງສະເພາະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍອະນຸຍາດນຳ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ວາງອອກ;
3. ມີຕັ້ງນັ່ງໃຫ້ພຽງພໍ ສຳລັບຜູ້ໂດຍສານ.

ຖ້າປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂເທິງນີ້ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຈຶ່ງຈະອອກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ໄດ້. ຜູ້ໂດຍສານຢູ່ເທິງກະບະ ຫຼື ລົດບັນທຸກ ລະຫວ່າງ ເມືອງຕໍ່ເມືອງ, ຕາມສາຍທາງ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ເດັກນ້ອຍ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນຈຳນວນປ່ອນນັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 91 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງແນະນຳລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການເດີນທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ໂດຍສານ ເປັນຕົ້ນ ການຂຶ້ນ, ລົງລົດ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ຄວາມສະຫງົບ. ກ່ອນຈະອອກລົດ ຜູ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງກວດກາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງຜູ້ໂດຍສານເສຍກ່ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແລ້ວ ຈຶ່ງເຄື່ອນລົດອອກ.

ໃນເວລາຮັບຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງ ຕ້ອງໃຫ້ລົດຢຸດຮຽບຮ້ອຍເສຍກ່ອນ. ຜູ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາເຄື່ອງຂອງຜູ້ໂດຍສານ ບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮັ່ຍເສຍຫາຍ ແລະ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄືນຕໍ່ຄ່າເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 92 ລົດຂົນສົ່ງ ເດັກນ້ອຍ, ນັກຮຽນ

ລົດຂົນສົ່ງ ເດັກນ້ອຍ, ນັກຮຽນ ຕ້ອງແມ່ນ ລົດຕູ້ ຫຼື ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພສູງ. ໃນກໍລະນີເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບສອງ ປີ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃສ່ສາຍຮັດນິລະໄພໄດ້ ຕ້ອງມີເບາະນັ່ງເສີມສຳລັບເດັກນ້ອຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃສ່ສາຍຮັດນິລະໄພໄດ້.

ລົດຂົນສົ່ງເດັກນ້ອຍ, ນັກຮຽນ ຕ້ອງໄດ້ຕິດເຄື່ອງໝາຍລະວັງເດັກນ້ອຍ, ນັກຮຽນ ໃສ່ທັງດ້ານໜ້າ ແລະ ດ້ານຫຼັງຂອງລົດ.

ກ່ອນເດັກນ້ອຍ, ນັກຮຽນ ຂຶ້ນ, ລົງ ລົດຂົນສົ່ງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງກວດກາຈຳນວນເດັກນ້ອຍ ແລະ ນັກຮຽນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 93 ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໃສ່ສາຍຮັດນິລະໄພ;
2. ໃສ່ໝວກກັນກະທົບ ສຳລັບຜູ້ໂດຍສານໄປນຳລົດຈັກ;
3. ຮັກສາຄວາມສະອາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ;
4. ມີມາລະຍາດທີ່ດີ;
5. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການໂດຍສານ.

ມາດຕາ 94 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງເຄື່ອງຂອງທີ່ມີມູນຄ່າສູງ, ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ອາວຸດ;
2. ຈ່າຍຄ່າໂດຍສານ ຍົກເວັ້ນເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ຫົກ ປີ ແລະ ຈ່າຍຄ່າເຄື່ອງຂອງທີ່ມີນ້ຳໜັກເກີນກຳນົດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນການຂົນສົ່ງ;
3. ຂຶ້ນ, ລົງ ລົດ ໃຫ້ໃຊ້ປະຕູກຳຂວາ ແລະ ເວລາລົດຈອດຄັກແນ່, ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ສາມາດຂຶ້ນ, ລົງລົດຈາກກຳຂວາໄດ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງກ້າຊ້າຍ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ.

ໝວດທີ 2
ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ມາດຕາ 95 ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ດັ່ງນີ້:

1. C ໃຫ້ຂັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມບໍ່ເກີນ 7.500 ກິໂລກຣາມ;
2. C1 ໃຫ້ຂັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມ ບໍ່ເກີນ 15.000 ກິໂລກຣາມ;
3. C2 ໃຫ້ຂັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມ ແຕ່ 16.000 ກິໂລກຣາມ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 96 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດວາງ, ເກັບມ້ຽນ, ຫຸ້ມຫໍ່ ສິນຄ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮັຍເສຍຫາຍ ຫຼື ສ້າງອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ການຈະລາຈອນ;
2. ບໍ່ໃຫ້ເກີນນ້ຳໜັກເຝົ້າ ທີ່ໂຮງງານຜະລິດກຳນົດ;
3. ບໍ່ປົດບັງໄຟເຢືອງທາງ, ໄຟສັນຍານ, ໄຟທ້າຍ, ປ້າຍທະບຽນ ແລະ ກົດຂວາງການໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມື;
4. ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສຽງດັງ, ເກີດຝຸ່ນ ແລະ ບໍ່ສ້າງຄວາມເປື້ອນເປີະ ແກ່ເສັ້ນທາງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ບໍ່ປົດບັງການແນມເຫັນຂອງຜູ້ຂັບຂີ່;
6. ບໍ່ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ບໍ່ທຳລາຍຄວາມສົມດຸນຂອງລົດ;
7. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ວາງອອກ.
ກ່ອນຈະອອກເດີນທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງກວດກາການບັນທຸກສິນຄ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ໃນລະຫວ່າງທາງ ຖ້າຫາກສິນຄ້າທີ່ບັນທຸກນັ້ນ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມອັນຕະລາຍຜູ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າຕ້ອງຢຸດລົດ ພ້ອມທັງແກ້ໄຂມ້ຽນມັດຄືນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 97 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າເກີນຂະໜາດ

ສິນຄ້າບັນທຸກທີ່ເກີນຂະໜາດ ອະນຸຍາດໃຫ້ລີ້ນອອກຈາກຕົວລົດແຕ່ລະດ້ານ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ແມັດ ສຳລັບດ້ານໜ້າ;
2. ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ແມັດ ສຳລັບດ້ານຫຼັງ;

3. ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ສຳລັບດ້ານຂ້າງ;
 4. ຄວາມສູງບໍ່ເກີນ ສີ່ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ຈາກໜ້າທາງສຳລັບລົດຂົນສົ່ງຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ຈາກຫຼັງຄາລົດສຳລັບລົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍ.
- ສຳລັບສິນຂອງສ່ວນທີ່ລີ້ນອອກໄປດ້ານຂ້າງ ຖ້າເປັນເວລາຄຳມືດ ຕ້ອງໄດ້ດອກໄຟໃສ່. ໃນກໍລະນີບໍ່ມີ ດອກໄຟ ໃຫ້ຢຸດການສັນຈອນ ແລະ ຊອກຫາບ່ອນຈອດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນການສັນຈອນ ພ້ອມທັງໃສ່ທຸງສີແດງ ຂະໜາດ ຊາວ ຄຸນ ຊາວ ຊັງຕີແມັດ ໃສ່ສ່ວນທີ່ເກີນອອກໄປ. ສຳລັບ ສິນຂອງສ່ວນທີ່ລີ້ນອອກຈາກທາງດ້ານຫຼັງ ຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ເຫັນ ຢ່າງຊັດເຈນ.

ມາດຕາ 98 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດນ້ຳໜັກ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ມີນ້ຳໜັກເກີນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະໜາດຄວາມກວ້າງ ເກີນ ສອງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ຫຼື ສອງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ສຳລັບຕູ້ສິນຄ້າ ແລະ ຊີແຕັກ;
2. ຄວາມຍາວ ເກີນ ຊາວ ແມັດ ລວມທັງຫາງລາກ ໜຶ່ງ ຄັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ບັນທຸກ ເກີນໄປທາງຫຼັງ ເກີນ ສອງແມັດ ລວມທັງລົດຝ່ວງທີ່ແກ່ຝ່ວງແຕ່ ສອງ ຄັນ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການຂົນສົ່ງ ຟິເສດ;
3. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການບັນທຸກນ້ຳໜັກເກີນ ທີ່ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ວາງອອກ.

ສ່ວນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກເກີນ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກຊັ້ນສ່ວນອອກຈາກກັນໄດ້ ຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດ ນຳຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 99 ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າດ້ວຍລົດທີ່ມີຄວາມຍາວເກີນ ເຈັດ ແມັດ

ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ມີຄວາມຍາວເກີນ ເຈັດ ແມັດ ທີ່ແລ່ນຕາມທາງຊຶ່ງມີ ສອງ ຊ່ອງຈະລາຈອນຢູ່ນອກ ເຂດຊຸມຊົນ ຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງຈາກລົດທີ່ແລ່ນຢູ່ທາງໜ້າພໍສົມຄວນ ເພື່ອໃຫ້ລົດທີ່ຊຶ່ງຂຶ້ນມາໄດ້ກັບເຂົ້າສູ່ ຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງຕົນ ໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ຍົກເວັ້ນໃນບ່ອນທີ່ມີປ້າຍຫ້າມຊຶ່ງ, ເວລາທີ່ມີການສັນຈອນແອອັດ ແລະ ແລ່ນເປັນຂະບວນ.

ໝວດທີ 3

ການໃຫ້ບຸລິມະສິດຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ມາດຕາ 100 ການໃຫ້ບຸລິມະສິດຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ຕາມຖະໜົນທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະ ສຳລັບລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ທີ່ມີປ້າຍສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍທາງຕິດຕັ້ງໄວ້ນັ້ນ ຫ້າມຍານພາຫະນະອື່ນ ສັນຈອນ ຫຼື ຢຸດຢູ່ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນ ດັ່ງກ່າວ ຍົກເວັ້ນ ລົດບັດຮັບສິ່ງນັກຮຽນ, ລົດຕູ້ໂດຍສານ ແລະ ລົດຕັກຊີ້.

ມາດຕາ 101 ການລ້ຽວລົດຜ່ານຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ຕາມຖະໜົນທີ່ມີການກຳນົດຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະ ໃຫ້ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ລົດອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານປະຈຳທາງ ສາມາດຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຊ່ອງຈະລາຈອນດັ່ງກ່າວໄດ້ ເພື່ອກຽມລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວຂວາ ແລະ ສາມາດຜ່ານເຂົ້າໄປສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນທົ່ວໄປໄດ້ສະເພາະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງ ຈະລາຈອນ ເປັນເສັ້ນປະ.

ມາດຕາ 102 ສິດຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດທຸກປະເພດ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ທີ່ກຳລັງອອກຈາກ ບ່ອນຈອດໄປກ່ອນ. ສຳລັບຜູ້ຂັບລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ກ່ອນຈະອອກຈາກບ່ອນຈອດລົດ ຕ້ອງໃຫ້ ແນ່ໃຈວ່າລົດຄັນອື່ນທີ່ແລ່ນມາໃນທິດທາງດຽວກັນ ໄດ້ປ່ອຍທາງໃຫ້ແລ້ວ.

ພາກທີ VII

ລະບຽບການເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ

ໝວດທີ 1

ການສັນຈອນຕາມທາງດ່ວນ

ມາດຕາ 103 ການຈະລາຈອນຕາມທາງດ່ວນ

ບ່ອນນຸ່ມຍາດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ທາງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົນຢ່າງ, ສັດລ້ຽງ, ລົດຖີບ, ລົດໂມເປດ, ລົດຈັກຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີຂະໜາດເຄື່ອງຈັກ ຕ່ຳກວ່າ 350 ຊີຊີ, ລົດໄຖ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກອື່ນ ທີ່ມີຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ເຈັດສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຂຶ້ນ ຫຼື ເຂົ້າ ທາງດ່ວນ;
2. ລົດບັນທຸກທີ່ນ້ຳໜັກລວມຫຼາຍກວ່າ 3.500 ກິໂລກຣາມ ແລ່ນກາຍຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ສອງ;
3. ຈອດລົດຕາມແຄມທາງ;
4. ຂັບຂ້າມ ຫຼື ລອດຕາມຊ່ອງວ່າງຂອງແນວແບ່ງທາງ ເພື່ອລ້ຽວກັບ;
5. ຂັບລົດຖອຍຫຼັງ ໃນກໍລະນີຜູ້ຂັບຂີ່ຫຼົງທາງ ຫຼື ແລ່ນກາຍທາງອອກ ໃຫ້ສືບຕໍ່ການສັນຈອນໄປຈົນ ເຖິງຈຸດທາງອອກຖັດໄປ ແລ້ວຈຶ່ງຫາທາງກັບຄືນ;
6. ຮຽນຂັບລົດ.

ມາດຕາ 104 ການຂັບລົດ ເຂົ້າ, ອອກ ທາງດ່ວນ

ເມື່ອຈະເຂົ້າທາງດ່ວນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເລັ່ງຄວາມໄວ, ຜ່ອນຄວາມໄວ ຫຼື ຢຸດລົດ ຢູ່ຈຸດຕົ້ນທາງຂອງຊ່ອງຈະລາຈອນເລັ່ງຄວາມໄວ ເພື່ອສັງເກດສະພາບການສັນຈອນຂອງລົດ ທີ່ແລ່ນມາຕາມ ທາງດ່ວນ ເມື່ອເຫັນວ່າສະດວກແລ້ວ ຈຶ່ງເລັ່ງຄວາມໄວໃຫ້ທຽບເທົ່າກັບຄວາມໄວຂອງລົດ ທີ່ແລ່ນຢູ່ໃນຊ່ອງ ຈະລາຈອນຂວາສຸດຂອງທາງດ່ວນ ແລ້ວຈຶ່ງຂັບເຂົ້າໄປ.

ເມື່ອຈະອອກຈາກທາງດ່ວນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບລົດເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນສຳລັບຜ່ອນຄວາມໄວແລ້ວ ຈຶ່ງຜ່ອນຄວາມໄວ ແລະ ອອກຈາກທາງດ່ວນ.

ມາດຕາ 105 ລົດຕິດຂັດຢູ່ເທິງທາງດ່ວນ

ໃນກໍລະນີຕ້ອງຢຸດລົດແບບສຸກເສີນຢູ່ເທິງທາງດ່ວນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຊອກຫາວິທີເອົາລົດອອກຈາກແລວທາງການຈະລາຈອນໄປໄວ້ຢູ່ແຄມທາງ ຫຼື ຢູ່ນອກເສັ້ນຂອບທາງກ້ໍາຂວາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ລະບຽບການເພີ່ມເຕີມສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ ລົດຈັກ, ລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ

ມາດຕາ 106 ການຂັບຂີ່ລົດຈັກ

ເມື່ອສິ້ນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກ ຕ້ອງຂັບຂີ່ໄປຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນສຳລັບລົດຈັກ, ຖ້າບໍ່ມີໃຫ້ຂັບຂີ່ ຢູ່ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນຂວາສຸດ ປ່ອນທາງມີຫຼາຍຊ່ອງຈະລາຈອນ ຫຼື ລຽບຕາມຂອບທາງ ໃນໄລຍະບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງແມັດຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ຈາກເສັ້ນຂອບທາງ ຫຼື ຈາກຂອບທາງປຸຢາງ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຫຼົບຫຼີກສິ່ງກົດຂວາງ ຫຼື ຊົງຂຶ້ນໜ້າລົດຄັນອື່ນ.

ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດໄດ້ ໃນກໍລະນີຈະລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບໄລຍະ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ກ່ອນຮອດປ່ອນລ້ຽວ.

ມາດຕາ 107 ການຂັບຂີ່ລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ

ຜູ້ຂີ່ລົດຖີບ ຕ້ອງມີອາຍຸ ແຕ່ ເກົ້າ ປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ລົດໂມເປດ ຕ້ອງມີອາຍຸ ແຕ່ ສິບສອງ ປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ການຂັບຂີ່ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັບຂີ່ແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ໍາຂວາ ເປັນແຖວດຽວ;
2. ຂັບຂີ່ເປັນຂະບວນ ໃຫ້ຮຽງກັນໄດ້ ບໍ່ເກີນ ສອງ ຄັນ ແລະ ໃຫ້ແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ໍາຂວາ.

ມາດຕາ 108 ການຂັບຂີ່ໃນເວລາຄ່ຳມືດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ ໃນເວລາຄ່ຳມືດ ຕ້ອງໃສ່ເສື້ອຜ້າ ທີ່ມີສີແຈ້ງ ຫຼື ມີແຖບສະທ້ອນແສງ, ໄຕ້ໄຟ, ດອກໄຟ ຫຼື ແຜ່ນສະທ້ອນແສງຕິດລົດ ທາງດ້ານໜ້າເປັນ ສີເຫຼືອງ ຫຼື ຂາວ, ດ້ານຫຼັງເປັນ ສີແດງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນໄດ້ແນມເຫັນຢ່າງຊັດເຈນ.

ໝວດທີ 3

ລົດແກ່ກັນ

ມາດຕາ 109 ການແກ່ລົດ

ການແກ່ລົດດ້ວຍເຊືອກ, ໂສ້, ທ່ອນເຫຼັກ ລົດທີ່ຖືກແກ່ ຕ້ອງມີຜູ້ຂັບຂີ່ປະຈຳຢູ່ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີແກ່ດ້ວຍທ່ອນເຫຼັກທີ່ອອກແບບມາສະເພາະ ທີ່ສາມາດບັງຄັບໃຫ້ລົດທີ່ຖືກແກ່ບໍ່ໃຫ້ເຈືອກ ຊ້າຍ ຫຼື ຂວາ.

ໃນເວລາແກ່ລົດດ້ວຍເຊືອກ, ໂສ້ ຫຼື ທ່ອນເຫຼັກ ບໍ່ໃຫ້ມີຄົນໂດຍສານຢູ່ໃນລົດທີ່ຖືກແກ່ ນອກຈາກຜູ້ຂັບຂີ່. ໃນກໍລະນີແກ່ດ້ວຍວິທີຍົກສ່ວນໜ້າ ຫຼື ສ່ວນທ້າຍ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄົນຢູ່ໃນລົດທີ່ຖືກແກ່.

ລົດທີ່ແກ່ກັນດ້ວຍເຊືອກ ຫຼື ໂສ້ ລະຫວ່າງລົດທີ່ແກ່ກັບລົດທີ່ຖືກແກ່ ຕ້ອງມີຄວາມຍາວ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ສີ່ ຫາ ຫົກ ແມັດ, ຖ້າແກ່ດ້ວຍທ່ອນເຫຼັກ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສີ່ ແມັດ.

ມາດຕາ 110 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ລົດ

ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ລົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດ ທີ່ມີລະບົບຜວງມະໄລບໍ່ເຮັດວຽກ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ແກ່ແບບຍົກສ່ວນ;
2. ແກ່ລົດພ້ອມກັນແຕ່ ສອງ ຄັນ ຂຶ້ນໄປ;
3. ລົດ ທີ່ມີລະບົບຫ້າມລີ້ບໍ່ເຮັດວຽກ ແລະ ມີນໍ້າໜັກລວມເກີນເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງນໍ້າໜັກລົດທີ່ແກ່, ຖ້າມີນໍ້າໜັກລວມຕໍ່າກວ່າ ໃຫ້ແກ່ດ້ວຍທ່ອນເຫຼັກ ຫຼື ແກ່ດ້ວຍວິທີຍົກສ່ວນ;
4. ແກ່ລົດຈັກສອງລໍ້;
5. ແກ່ດ້ວຍເຊືອກປ່ອນທາງມື້ນ.

ໝວດທີ 4

ການຮຽນຂັບລົດ

ມາດຕາ 111 ການຮຽນຂັບລົດ

ການຮຽນຂັບລົດ ຕ້ອງຮຽນພາກທິດສະດີຕາມຫຼັກສູດ ຢູ່ໂຮງຮຽນສອນຂັບລົດ ແລະ ຝຶກແອບ ການຂັບລົດຕົວຈິງ ຢູ່ສະໜາມຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມການຂັບຂີ່.

ການຮຽນຂັບຂີ່ຕາມທາງ ຕ້ອງມີຄູສອນທີ່ມີປະສົບການໄປນຳ, ກ່ອນຈະຮຽນຂັບລົດຢູ່ຕາມທາງ ໃນຕົວເມືອງ ຜູ້ຮຽນຂັບຂີ່ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮຽນກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງຄົບຖ້ວນເສຍກ່ອນ ແລະ ເມື່ອ ຂັບຂີ່ຕາມທາງ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ມາດຕາ 112 ຄູສອນໂຮງຮຽນສອນຄົນຂັບລົດ

ຄູສອນຢູ່ໂຮງຮຽນສອນຂັບລົດ ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນການເປັນຄູສອນການຂັບຂີ່ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ ຍານພາຫະນະ ປະເພດ C ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 113 ອາຍຸຂອງຜູ້ຮຽນຂັບລົດ

ອາຍຸຂອງຜູ້ຮຽນຂັບລົດຕາມແຕ່ລະປະເພດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. A ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ສິບຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ;
2. A1, A2, A3 ແລະ B ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ສິບແປດ ປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. C ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວເອັດ ປີ ຂຶ້ນໄປ;
4. D ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວສາມ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ B ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
5. C1 ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ C ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
6. D1 ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ D ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
7. C2 ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວແປດ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ C1 ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
8. D2 ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວແປດ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ D1 ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
9. E ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ B, C ແລະ D ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
10. E1 ຕ້ອງມີອາຍຸຄົບ ຊາວແປດ ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່ປະເພດ C1 ມາກ່ອນຢ່າງ ໜ້ອຍ ສອງ ປີ.

ມາດຕາ 114 ລົດສຳລັບຮຽນຂັບ

ລົດທີ່ໃຊ້ໃນການຮຽນ, ການສອນຂັບຂີ່ ຕ້ອງມີສະພາບເຕັກນິກດີ ແລະ ຕິດຕັ້ງຄັນຢຽບຄາດ
ນອກຈາກ ລົດທີ່ໃຊ້ເກຍໂອໂຕ ແລະ ຫ້າມລໍ່ ສຳລັບຄູສອນ ແລະ ຕິດປ້າຍລົດຮຽນຂັບ.

ມາດຕາ 115 ການຮຽນຂັບລົດ ແລະ ການສອບເສັງເອົາໃບຂັບຂີ່ຂອງຄົນພິການ

ຄົນພິການ ມີສິດເຂົ້າຮຽນຂັບລົດ ແລະ ສອບເສັງເອົາໃບຂັບຂີ່ ຕາມສະພາບຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະຄົນ.

**ໝວດທີ 5
ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ລົດ**

ມາດຕາ 116 ການຂຶ້ນທະບຽນ

ລົດ ແລະ ຫາງລາກ ທຸກປະເພດ, ຍົກເວັ້ນລົດໂມເປດ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຕິດປ້າຍທະບຽນ
ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ພາຍໃນ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນຂາຍອອກຈາກຮ້ານ ຫຼື ພາຍຫຼັງການຊຳລະ
ພາສີອາກອນຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ມາດຕາ 117 ປ້າຍທະບຽນລົດ

ລົດ ແລະ ຫາງລາກ ທຸກປະເພດ ຕ້ອງຕິດປ້າຍທະບຽນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດ, ຂະໜາດ ແລະ ສີ ຂອງ
ແຜ່ນປ້າຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຕົບແຕ່ງປ້າຍທະບຽນລົດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ປົກປິດປ້າຍ.

ລົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ໃນເວລາມີການຊື້, ຂາຍ ຕ້ອງໂອນກຳມະສິດ ແລະ ໄປຂຶ້ນທະບຽນໃໝ່
ພາຍໃນ ສາມສິບ ວັນ.

ມາດຕາ 118 ການກວດກາສະພາບເຕັກນິກ

ລົດທຸກປະເພດ ທີ່ສັນຈອນຕາມທາງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາສະພາບເຕັກນິກ ຕາມກຳນົດເວລາ
ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃນການສັນຈອນ ແລະ ປົກຮັກສາຮັກສາ
ສະພາບແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 119 ລົດຕື່ອກງ

ການນຳໃຊ້ຫົວຈັກສຳລັບການລາກແກ່ມາດັດແປງເປັນ ລົດຕື່ອກງ ທີ່ແກ່ລໍ່, ລົດອີແຕັນ, ລົດຊິງ ແລະ
ລົດອື່ນໆ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ມີລະບົບຫ້າມລໍ່, ມີໄຟເຍືອງທາງ ແລະ ມີຖັງລົດທີ່ມີຄວາມແໜ້ນໜາ,
ແຂງແກ່ນ, ມີດອກໄຟສະທ້ອນແສງ ສີເຫຼືອງ ຫຼື ສີແດງ ຫຼື ມີແຜ່ນສະທ້ອນແສງຕິດໃສ່ທາງທ້າຍລົດ.

ມາດຕາ 120 ລົດຖີບ

ລົດຖີບ ຕ້ອງມີຫ້າມລໍ່ທີ່ຮັບປະກັນ ທັງລໍ່ໜ້າ ແລະ ລໍ່ຫຼັງ, ທາງໜ້າຕ້ອງມີໂຄມໄຟ ເຍືອງທາງ ຫຼື
ດອກໄຟສະທ້ອນແສງສີຂາວ, ທາງຫຼັງຕ້ອງມີດອກໄຟ ຫຼື ດອກໄຟສະທ້ອນແສງສີແດງ ແລະ ຢູ່ຜາງຕີນ
ແຕ່ລະອັນ ຕ້ອງມີດອກໄຟສະທ້ອນແສງສີເຫຼືອງ.

ມາດຕາ 121 ລົດຕັກຊີ້

ລົດຕັກຊີ້ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຄິດໄລ່ເງິນ (Meter), ຕາຕະລາງອັດຕາຄ່າໂດຍສານສໍາລັບແຕ່ລະສາຍທາງ, ມີຮູບ, ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ເບີໂທຕິດຕໍ່ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່, ເທິງຫຼັງຄາ ຕ້ອງມີໂຄມໄຟທີ່ມີຕົວໜັງສື (TAXI) ແລະ ທາງຂ້າງລົດ ຕ້ອງມີເຄື່ອງໝາຍສະມາຄົມ ຫຼື ບໍລິສັດ.

ພາກທີ VIII

ປ້າຍສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍທາງ ແລະ ໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ

ໝວດທີ 1

ປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 122 ໝວດປ້າຍຈະລາຈອນ

ໝວດປ້າຍຈະລາຈອນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ (Warning Signs);
2. ປ້າຍບອກສິດ (Priority Signs);
3. ປ້າຍຫ້າມ (Prohibitory or Restrictive Signs);
4. ປ້າຍກຳນົດ ຫຼື ປ້າຍບັງຄັບ (Mandatory Signs);
5. ປ້າຍກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ (Special Regulation Signs);
6. ປ້າຍແນະນຳທາງ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງ (Direction, Position or Indication Signs);
7. ປ້າຍບໍລິການ (Information, Facilities or Services Signs);
8. ປ້າຍເພີ່ມ (Additional Panels).

ສໍາລັບຮູບແບບ, ລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໝາຍ ຂອງປ້າຍຈະລາຈອນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 123 ປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ

ປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບເຕືອນຜູ້ຂັບຂີ່ໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບສະພາບທາງ ມີການປ່ຽນແປງ, ອາດເປັນອັນຕະລາຍ, ມີການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຢູ່ຂ້າງໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ມີຄວາມ ລະມັດລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມສັນຍານຈະລາຈອນ ເພື່ອໃຫ້ຜ່ານບໍລິເວນເຫຼົ່ານັ້ນ ໄປດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 124 ປ້າຍບອກສິດ

ປ້າຍບອກສິດ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບການກຳນົດລະບຽບ ຫຼື ຄວບຄຸມການສັນຈອນ ຢູ່ຕາມ ທາງຄົບ, ທາງແຍກ ແລະ ບ່ອນທາງແຄບທີ່ລົດບໍ່ສາມາດສວນທາງກັນໄດ້ ໂດຍການກຳນົດບຸລິມະສິດ ຫຼື ຈັດລຳດັບ ຜູ້ໄປກ່ອນ ແລະ ນຳຫຼັງ.

ມາດຕາ 125 ປ້າຍຫ້າມ

ປ້າຍຫ້າມ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບກຳນົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດໃນການຈະລາຈອນ ລົດ ແລະ ຄົນ ຕາມທາງຫຼວງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈະລາຈອນ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະດວກ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 126 ປ້າຍກຳນົດ ຫຼື ປ້າຍບັງຄັບ

ປ້າຍກຳນົດ ຫຼື ປ້າຍບັງຄັບ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກຳນົດທິດທາງ ໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ ຫຼື ບັງຄັບ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໄປຕາມທິດທາງທີ່ກຳນົດໄວ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 127 ປ້າຍກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ

ປ້າຍກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຈັດລະບົບການຈະລາຈອນຂອງລົດ ໄປຕາມທາງ, ຊ່ອງທາງຈະລາຈອນ ແລະ ປ່ອນທາງຜ່ານເຂດຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 128 ປ້າຍແນະນຳທາງ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງ

ປ້າຍແນະນຳທາງ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບແນະນຳຜູ້ຂັບຂີ່ ໃຫ້ຮູ້ທິດທາງ, ໄລຍະທາງ ທີ່ຈະໄປເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງໄດ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ລວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ ໃນການເດີນທາງ.

ມາດຕາ 129 ປ້າຍບໍລິການ

ປ້າຍບໍລິການ ແມ່ນ ປ້າຍທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບຊັບອກຂໍ້ມູນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ສຳຄັນ ທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ ຍານພາຫະນະ ຄວນຮູ້ໃນການເດີນທາງ ແລະ ຍັງອາດເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງ ທີ່ສາມາດຊົມໃຊ້ການ ບໍລິການ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ຕາມແຄມທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 130 ປ້າຍເພີ່ມ

ປ້າຍເພີ່ມ ແມ່ນ ປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນ ທີ່ຕິດຕັ້ງຮ່ວມກັບປ້າຍຈະລາຈອນອື່ນ ເພື່ອກຳນົດຄວາມ ແນ່ນອນ ຫຼື ຈຳກັດຂອບເຂດການບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍ ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໝວດທີ 2

ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນໜ້າທາງ

ມາດຕາ 131 ປະເພດເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ

ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ ປະກອບດ້ວຍ ເສັ້ນ, ຂີດໝາຍ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສັນຍາລັກຕ່າງໆ ທີ່ຂີດ, ຂຽນ ຫຼື ຕິດໄວ້ຕາມ ໜ້າທາງ, ປ່າທາງ, ແຄມທາງ ຫຼື ອົງປະກອບຂອງທາງ ເພື່ອຈັດລະບຽບການສັນຈອນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ປອດໄພ.

ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຕາມລວງນອນ (Horizontal Marking);
2. ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຕາມລວງຕັ້ງ (Vertical Marking).

ສຳລັບຮູບແບບ, ລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໝາຍ ຂອງເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 132 ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນຕາມລວງນອນ

ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຕາມລວງນອນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍຕາມລວງຍາວຂອງທາງ (Longitudinal Pavement Marking) ປະກອບດ້ວຍ ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ, ເສັ້ນຂອບທາງ, ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ເສັ້ນຫ້າມຢຸດ, ເສັ້ນຫ້າມຈອດ;

2. ເຄື່ອງໝາຍຕາມລວງຂວາງຂອງທາງ(Transverse Pavement Marking) ປະກອບດ້ວຍ ເສັ້ນຢຸດ, ເສັ້ນປ່ອຍທາງ, ເສັ້ນມ້າລາຍ, ເສັ້ນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ປະເພດຂໍ້ຄວາມ, ສັນຍາລັກ, ລູກສອນ;
4. ເຄື່ອງໝາຍຂອບທາງ.

ມາດຕາ 133 ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນຕາມລວງຕັ້ງ

ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນຕາມລວງຕັ້ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ຂອບຕໍ່າສຸດ ຫຼື ບ່ອນຕໍ່າສຸດຂອງເພດານອຸໂມງ, ຂ້າງຂົວ ແລະ ທ່າ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ເສົາ ຫຼື ຫຼັກກົມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນຫົວດອນກາງທາງ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ເສົາ ຫຼື ຫຼັກ ທີ່ຢູ່ຕາມແຄມທາງ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໃຊ້ກັບຮາວກັນຕົກ ບ່ອນທາງໂຄ້ງທີ່ມີລັດສະໝີຂອງທາງໂຄ້ງໜ້ອຍ;
5. ເຄື່ອງໝາຍຮາວກັນຕົກບ່ອນອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງໂຄ້ງ;
6. ເຄື່ອງໝາຍຂອບທາງ, ຫົວດອນກາງທາງ, ຂອບວົງວຽນ ບ່ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ.

ໝວດທີ 3

ໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 134 ລັກສະນະ ແລະ ສີ ຂອງໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ

ລັກສະນະ ແລະ ສີ ຂອງໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄມໄຟເປັນວົງມົນແບບລູກສອນ, ແບບມີຮູບເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນຢ່າງ ຫຼື ລົດຖີບ ຫຼື ໂຄມ ສີ່ຫຼ່ຽມ ຮູບໂຕ X;
2. ໂຄມໄຟທີ່ເປັນວົງມົນອາດຈະມີໄຟເສີມ ເປັນຮູບລູກສອນສີຂຽວໃສ່ທາງຂ້າງ ໃນລະດັບດຽວກັບ ໂຄມ ໄຟ ສີຂຽວ;
3. ສີຂອງໄຟສັນຍານຈະລາຈອນປະກອບມີ ສີແດງ, ສີເຫຼືອງ, ສີຂຽວ.

ມາດຕາ 135 ຄວາມໝາຍຂອງສີໄຟສັນຍານຈະລາຈອນແບບວົງມົນ

ໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟສີແດງ ແມ່ນຫ້າມສັນຈອນເດັດຂາດ;
2. ໄຟສີເຫຼືອງ ແມ່ນໃຫ້ລະວັງ, ກຽມຢຸດລົດ;
3. ໄຟສີຂຽວ ແມ່ນໃຫ້ສັນຈອນໄດ້.

ມາດຕາ 136 ໄຟສັນຍານເປັນຮູບລູກສອນ

ໄຟສັນຍານທີ່ເປັນຮູບລູກສອນສີ ຂຽວ, ເຫຼືອງ, ແດງ ມີຄວາມໝາຍຄືກັນກັບໄຟສັນຍານແບບ ວົງມົນ ຊຶ່ງບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະທິດທາງທີ່ລູກສອນຊີ້ໄປ ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າລູກສອນຊີ້ໄປທາງຊ້າຍ ສາມາດລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບໄດ້ ຖ້າບໍ່ຂັດກັບປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນທີ່ຕັ້ງຢູ່.

ໄຟສັນຍານລູກສອນ ສີຂຽວ ທີ່ຕິດເພີ່ມໃສ່ກັບໂຄມໄຟມົນ ສີຂຽວ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວໄປຕາມທິດທາງຂອງລູກສອນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງລະວັງ ຖ້າເປັນ ສີແດງ ໃຫ້ຢຸດ.

ມາດຕາ 137 ໄຟສັນຍານແບບສັນຍາລັກ

ໄຟສັນຍານທີ່ຮຸ່ງເປັນຮູບເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ ຫຼື ລົດຖີບ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະກັບຄົນຢ່າງ ຫຼື ຜູ້ຂີ່ລົດຖີບ ເທົ່ານັ້ນ ຖ້າໄຟຮຸ່ງເປັນ ສີຂຽວ ແມ່ນໃຫ້ໄປໄດ້ ຖ້າເປັນ ສີແດງ ໃຫ້ຢຸດ.

ໄຟສັນຍານ ສໍາລັບລົດຖີບສາມາດໃຊ້ໄຟສັນຍານ ສາມ ສີ ແບບວົງມົນຄືກັບໄຟສັນຍານທົ່ວໄປ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ມີຂະໜາດນ້ອຍກວ່າ ແລະ ທາງດ້ານລຸ່ມ ຕ້ອງມີຮູບລົດຖີບຕິດໄວ້.

ມາດຕາ 138 ໄຟສັນຍານປະກອບສຽງ

ໄຟສັນຍານປະກອບສຽງ ນໍາໃຊ້ເພື່ອເຕືອນໃຫ້ຄົນພິການຕາ ໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບເວລາທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າມທາງ ຫຼື ເວລາມີໄຟຂຽວ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງອຸປະກອນສັນຍານດ້ວຍສຽງໃສ່ຕື່ມ.

ມາດຕາ 139 ໄຟສັນຍານຄວບຄຸມຊ່ອງຈະລາຈອນ

ການໃຫ້ສັນຍານເພື່ອຄວບຄຸມການສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ໂດຍສະເພາະຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ສາມາດ ປ່ຽນທິດທາງໄປ, ກັບໄດ້ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານຮູບ ສີ ຫຼ່ຽມ ທີ່ມີແສງໄຟຮຸ່ງເປັນຮູບກາກະບາດ ໂຕ X ສີແດງ ແລະ ລູກສອນ ສີຂຽວ ຊື່ລົງລຸ່ມ ເພື່ອອະນຸຍາດ ຫຼື ຫ້າມສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ມີໄຟສັນຍານດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີຕ້ອງການເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໂຄມໄຟເປັນຮູບລູກສອນ ສີເຫຼືອງ ຊື່ລົງລຸ່ມເປັນມຸມຫງ່ຽງ ສີສີບຫ້າ ອົງສາ ໄປທາງຊ້າຍ ຫຼື ຂວາ ເພື່ອເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຮູ້ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ການເປີດ-ປິດ ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຊຶ່ງຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ຕາມທິດຊື່ນອກຂອງລູກສອນ.

ໃນກໍລະນີໄຟສັນຍານຄວບຄຸມຊ່ອງຈະລາຈອນບໍ່ຮຸ່ງ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ເຂົ້າໄປໃນຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ມີໄຟສັນຍານດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IX

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 140 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍ ປ້າຍ, ສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ, ລວມທັງສ້າງສິ່ງເປີະເບື້ອນ ແລະ ປິດບັງປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນ;
2. ຕິດປ້າຍທະບຽນລົດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
3. ຕິດຕັ້ງປ້າຍໂຄສະນາ, ວາງເຄື່ອງຂາຍ, ຈັດພິທີ ຕາມທາງຫຼວງ, ເທິງທາງຢ່າງ ແລະ ເຂດສະຫງວນຂອງທາງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ຫຼິ້ນກິລາ ຕາມທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ;
5. ກໍ່ສ້າງ, ຕໍ່ເຕີມ ອາຄານ, ສິ່ງປຸກສ້າງເຫຼືອມເອົາເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ;

6. ດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຢູ່ບ່ອນທາງໂຄ້ງ, ທາງແຄບ ຫຼື ແຄມທາງ ທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຈອດລົດ, ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດອຸບປະຕິເຫດ;

7. ຊຸດດິນ, ຖິ້ມດິນ, ກອງດິນ, ກອງວັດສະດຸ ໃສ່ທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ;

8. ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ຖອກ ຫຼື ປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ, ຖອກນ້ຳມັນ, ລ້າງລົດໃສ່ທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ;

9. ຈອດລົດຢູ່ທາງຢ່າງ, ທາງຄົບ, ທາງແຍກ, ທາງໂຄ້ງ, ທາງທີ່ຫຼີກກັນບໍ່ໄດ້, ທາງເຂົ້າ, ອອກ ຂົວ ແລະ ໃນຂົວ;

10. ປະປ່ອຍເດັກຂ້າມທາງ, ຫຼິ້ນຢູ່ຕາມແຄມທາງໂດຍລຳພັງ;

11. ລ້ຽງ, ປ່ອຍສັດຕາມທາງ, ເຄື່ອນຍ້າຍສັດລ້ຽງ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມ;

12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 141 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ

ຫ້າມຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັບຂີ່ໃນສະພາບມືນເມົາ;

2. ຂັບຂີ່ພາຫະນະໄວເກີນກຳນົດ, ຂັບຂີ່ເຈັດຊ້າຍເຈັດຂວາ, ຊ່ວງຊົງພາຫະນະອື່ນ ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ ແລະ ບໍ່ຖືກກົດຈະລາຈອນ;

3. ໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື, ເຄື່ອງຫຼິ້ນເອເລັກໂຕຣນິກປະເພດຕ່າງໆ ໃນເວລາຢ່າງຂ້າມທາງ;

4. ໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື, ເບິ່ງໂທລະພາບ, ຮຸບພາບ ວີຊີດີ (VCD), ດີວີດີ (DVD) ເຄື່ອງຫຼິ້ນເອເລັກໂຕຣນິກປະເພດຕ່າງໆ ໃນເວລາຂັບຂີ່;

5. ຂັບຂີ່ລົດຈັກ, ລົດຖີບທຸກຊະນິດຮຽງກັນທີ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ;

6. ຈອດລົດໃຫ່ຍຮຽງກັນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ;

7. ກັງຄັນຮີມໃນເວລາຂັບຂີ່ລົດຈັກ, ລົດໂມເປດ, ລົດຖີບ;

8. ບັນທຸກຜູ້ໂດຍສານເກີນຈຳນວນ, ສິນຄ້າເກີນນ້ຳໜັກ ຫຼື ຂະໜາດທີ່ກຳນົດ;

9. ບັນທຸກວັດຖຸອັນຕະລາຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

10. ສ້ອມແປງຍານພາຫະນະຢູ່ ກາງທາງ, ໃນຂົວ;

11. ເປີດເຄື່ອງສຽງດັງເກີນກຳນົດໃນເວລາຂັບຂີ່;

12. ແຂ່ງລົດທຸກຊະນິດຕາມເສັ້ນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

13. ປະທ່ອນໄມ້, ຝັດໄມ້, ກ້ອນຫີນ ຫຼື ສິ່ງກົດຂວາງອື່ນ ທີ່ໜຸນຕົນລົດໄວ້ຕາມທາງຫຼວງ;

14. ລົດຕີນເຫຼັກຂຶ້ນຢຽບໜ້າທາງຫຼວງ;

15. ລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫ່ຍເຂົ້າໃນທາງຮ່ອມ;

16. ຈອດລົດ ຫຼື ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງກວມທາງຄົນຢ່າງ;

17. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 142 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຄົນຢ່າງ

ຫ້າມຄົນຢ່າງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ໂທລະສັບ ແລະ ເຄື່ອງຫຼິ້ນເອເລັກໂຕຣນິກໃນເວລາຢ່າງຕາມທາງ, ຂ້າມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ;

2. ຢ່າງຮຽງກັນເປັນໜ້າກະດານ, ເປັນຟຶງ, ເປັນແພ ທີ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ;

3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 143 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຂັບຂີ່

ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ໂດຍບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຫຼື ມີໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມປະເພດຍານພາຫະນະ;
2. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ເກີນຄວາມໄວ ທີ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນ ກຳນົດໄວ້;
3. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ລວມທັງລົດຖີບເຈີດຊ້າຍ ເຈີດຂວາ, ຊ່ວງຊີງຍານພາຫະນະອື່ນ ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຈະລາຈອນ;
4. ໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື, ເຄື່ອງຫຼິ້ນເອເລັກໂຕຣນິກປະເພດຕ່າງໆ;
5. ຈອດລົດໃຫຍ່ຮຽງກັນຕາມທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ ແລະ ຮ່ອມ ທີ່ກົດຂວາງການສັນຈອນ;
6. ກັງຄັນຮົ່ມໃນເວລາຂັບຂີ່ລົດຈັກ, ໂມເປດ, ລົດຖີບ;
7. ບັນທຸກຜູ້ໂດຍສານເກີນຈຳນວນ, ສິນຄ້າເກີນນ້ຳໜັກ ຫຼື ຂະໜາດ ທີ່ກຳນົດ;
8. ບັນທຸກວັດຖຸອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
9. ສ້ອມແປງລົດຢູ່ກາງທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ, ຮ່ອມ ແລະ ກາງຂົວ;
10. ເປີດເຄື່ອງສຽງດັງເກີນກຳນົດໃນເວລາຂັບຂີ່;
11. ແຂ່ງລົດທຸກຊະນິດ ຕາມທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ ແລະ ຮ່ອມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
12. ປະທ່ອນໄມ້, ຝັດໄມ້, ກ້ອນຫີນ ຫຼື ສິ່ງກົດຂວາງອື່ນໆ ທີ່ໝູນຕົນລົດໄວ້ຕາມທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ ແລະ ຮ່ອມ;
13. ກົດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດອື່ນ ດ້ວຍການໃຊ້ຄວາມໄວຕໍ່າເກີນຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ກວມເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ;
14. ແຕະຫ້າມລໍ້ເລື້ອຍໆ ໂດຍບໍ່ມີເຫດອັນຄວນ;
15. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດ ໄປຕາມ ບ່າທາງ, ທາງສໍາລັບລົດຖີບ ແລະ ທາງຄົນຢ່າງ;
16. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ໃນເວລາມືນເມົາ, ສຸຂະພາບບໍ່ແຂງແຮງ, ເສບຢາເສບຕິດ, ສານເສບຕິດຕ່າງໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບທາງດ້ານຈິດໃຈ;
17. ຂັບຂີ່ກົດຂວາງທາງຂະບວນລົດຟິເສດ ຫຼື ສອດແຊກເຂົ້າໄປໃນຂະບວນດັ່ງກ່າວ;
18. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະເກີນກຳນົດເວລາທີ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດໄວ້, ຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
19. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 144 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໂອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ນຳໃຊ້ທະບຽນຂອງຜູ້ອື່ນ;
2. ຂາຍ, ມອບໂອນໂຄງການກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕາມປະເພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ທີ່ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດໝົດກຳນົດ;
4. ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະທີ່ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາເຕັກນິກ, ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດແລ່ນລົດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດແລ່ນລົດ ໝົດກຳນົດ;

5. ນຳໃຊ້ລົດຂົນສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວບໍລິການຂົນສົ່ງພາຍໃນປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
6. ປອມແປງເອກະສານ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງທາງບົກ;
7. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປິດບັງ, ປອມແປງ, ປິດເບືອນຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບບັນຊີການເງິນທຸລະກິດ ແລະ ບໍລິມາດຂົນສົ່ງ ຕໍ່ການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຮັບເອົາຜູ້ຂັບລົດ ທີ່ບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່, ບໍ່ມີມາລະຍາດ, ຕິດເຫຼົ້າ, ຕິດຢາເສບຕິດ ແລະ ສິ່ງມືນເມົາອື່ນໆ;
9. ເອົາຂອບທາງເປັນບ່ອນບໍລິການ ແລະ ສ້ອມແປງລົດ, ຈອດຢາງລົດ ແລະ ບໍລິການອື່ນ ທີ່ເປັນການກົດຂວາງການຈະລາຈອນ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 145 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ, ເປັນທີ່ປຶກສາ ຫຼື ເປັນພະນັກງານວິຊາການ ໃຫ້ວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການປະມຸນໂຄງການ ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະ ຕິດຕັ້ງກົດຈະການຈະລາຈອນທາງບົກ;
3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ, ຮັບສິນບິນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕ່າງແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ໝູ່ຄະນະ;
4. ເມີນເສີຍ ຕໍ່ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ກົດໝ່ວງຖ່ວງດຶງ ເອກະສານກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ, ເມີນເສີຍຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ຕັ້ງຈຸດກວດຍານພາຫະນະຕາມທາງຫຼວງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ໃຊ້ວາຈາ ທ່າທິບໍ່ສຸພາບ, ນາບຊູ່ ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 146 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ໂດຍສານ

ຫ້າມຜູ້ໂດຍສານ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງສຽງດັງ, ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍ ຫຼື ກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລົບກວນສະມາທິ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສະດວກໃນການບັງຄັບລົດ;
2. ຍືນຢູ່ກາງກະບະ ຫຼື ນັ່ງຂອບກະບະ, ໄຂປະຕູລົດໃນເວລາທີ່ລົດຍັງແລ່ນຢູ່;
3. ຖິ້ມນ້ຳລາຍ ຫຼື ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກລົດ;
4. ປ່ອນຫົວ, ແຕ່ແຂນ ອອກຈາກລົດ ທີ່ກຳລັງແລ່ນ, ໄຂປະຕູລົດ ຫຼື ໂດດລົງລົດ ໃນເວລາລົດບໍ່ທັນຢຸດ;
5. ນັ່ງເທິງຫຼັງຄາລົດ ຫຼື ນັ່ງເທິງເຄື່ອງຂອງທີ່ບັນທຸກ, ນັ່ງເທິງລົດຂົນສົ່ງນ້ຳມັນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 147 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຂັບຂີ່ ລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ

ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ ລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່ອຍເຂົາລົດ ໃນເວລາຂັບຂີ່;
2. ຊ້ອນທ້າຍ ໂດຍບໍ່ມີແຢງຊ້ອນ ຫຼື ເອົາເດັກນ້ອຍຕໍ່າກ່ວາ ຫ້າປີ ຊ້ອນທ້າຍ ໂດຍບໍ່ມີເບາະນັ່ງສະເພາະ;
3. ບັນທຸກເຄື່ອງຂອງທີ່ມີຄວາມຍາວເກີນ ໜຶ່ງ ແມັດ ຈາກທ້າຍລົດ ແລະ/ຫຼື ຫົວລົດ, ມີຄວາມກວ້າງເກີນ ຂ້າງລະ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ຫຼື ບັນທຸກເຄື່ອງຂອງທີ່ກົດຂວາງການບັນຊາລົດ;
4. ຂັບຂີ່ລົດບໍ່ໃສ່ໝວກກັນກະທົບ ສໍາລັບລົດໂມເປດ;
5. ຂັບຂີ່ຕາມທາງມ້າລາຍ;
6. ຂັບຂີ່ລົດແກ່ກັນ ຍົກເວັ້ນແກ່ລໍ້ທີ່ບັນທຸກເຄື່ອງຂອງຮັບໃຊ້ ໃນການເດີນທາງໄກ ທີ່ອອກແບບໃຊ້ສໍາລັບລົດຖີບ ຫຼື ລົດໂມເປດໂດຍສະເພາະ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ X

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ມາດຕາ 148 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ປະກອບມີ:

1. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 149 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ລວມທັງຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຕິດຕາມກວດກາການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍສັນຍານຈະລາຈອນທາງບົກ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ຈັດສັນງົບປະມານ ສໍາລັບວຽກງານຄວາມປອດໄພທາງຫຼວງ ໃຫ້ແກ່ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຝຶກອົບຮົມຄູ່ຝຶກ ຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝຶກລະບົບແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ຕໍານິສັງຂ່າວ ຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ກັບວຽກງານ ຈະລາຈອນທາງບົກ;
7. ກວດສອບ ຄວາມປອດໄພໃນການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ລວມທັງ ກວດກາ, ແກ້ໄຂ ຈຸດທີ່ມັກເກີດອຸບປະຕິເຫດຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ;
8. ປະສານສົມທົບ ກັບກົມຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ລົງກວດກາສະຖານທີ່ເກີດອຸບປະຕິເຫດ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍາໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 150 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກອບຄໍາເຫັນ ໃສ່ຮ່າງ ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໃນການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ຂັບຂີ່ ຢູ່ຂັ້ນ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
4. ກວດກາເອກະສານຂອງ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ນໍາໃຊ້ມາດຕະການປັບໃໝ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
5. ກັກ ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທີ່ລະເມີດກົດຈະລາຈອນທາງບົກທີ່ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຊຶ່ງມີຄົນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ, ກັກ ຫຼື ຍຶດ ຍານພາຫະນະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ ເພື່ອດໍາເນີນຄະດີ;
6. ຮັບ ແລະ ບັນທຶກ ແຈ້ງຄວາມ ກ່ຽວກັບຄະດີອຸບປະຕິເຫດການຈະລາຈອນທາງບົກ, ອອກຄໍາສັ່ງ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການສືບສວນ-ສອບສວນ ລວມທັງແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອດໍາເນີນຄະດີ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍາໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 151 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍສັນຍານ ຈະລາຈອນທາງບົກ;
4. ປະສານສົມທົບ ກັບກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນການຈັດຕັ້ງ ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ແກ່ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ, ຜະນົກງານ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ກວດສອບ ຄວາມປອດໄພໃນການສັນຈອນ ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ລວມທັງກວດກາ ປ້າຍ, ສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບດ້ານຄວາມປອດໄພ, ຈຸດທີ່ມັກເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ;
6. ປະສານສົມທົບ ກັບກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ລົງກວດກາ ສະຖານທີ່ເກີດອຸບປະຕິເຫດທີ່ມີຄືນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 152 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຈັດຕັ້ງການກວດກາການຈະລາຈອນທາງບົກ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
4. ກວດກາເອກະສານຂອງ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ນຳໃຊ້ມາດຕະການປັບໃໝ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
5. ລະບາຍການສັນຈອນ ພ້ອມທັງປະຈຳການປົກກະຕິ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
6. ຄົ້ນຄວ້າແກ້ໄຂຄະດີອຸບປະຕິເຫດຕາມ ທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
7. ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບກົດຈະລາຈອນ ທາງບົກ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
8. ຕິດຕາມນກວດກາ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ກົດຈະລາຈອນ ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທຸກຊະນິດຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນ ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງການຈະລາຈອນ;
9. ກັກ ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທີ່ລະເມີດກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ທີ່ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ມີຄືນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ, ກັກ ຫຼື ຍຶດ ຍານພາຫະນະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ;
10. ຮັບ ແລະ ບັນທຶກ ແຈ້ງຄວາມ ກ່ຽວກັບຄະດີອຸບປະຕິເຫດການຈະລາຈອນທາງບົກ, ອອກຄຳສັ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການສືບສວນ-ສອບສວນ ລວມທັງແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ;

11. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດ ແລະ ປະລິມານການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ ໃຫ້ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 153 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

3. ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ປະຊາຊົນກ່ຽວກັບກົດລະບຽບການທາງບົກ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ຫ້ອງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ກວດສອບຄວາມປອດໄພຕາມ ທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ລວມທັງກວດກາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ບ້າຍ, ສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບດ້ານຄວາມປອດໄພ, ຈຸດທີ່ມັກເກີດອຸປະຕິເຫດ ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ;

5. ປະສານສົມທົບ ກັບກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ລົງກວດກາສະຖານທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດທີ່ມີຄຸນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ ໃຫ້ແກ່ນະໂຍບາຍໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 154 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກກອງ ບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກົດລະບຽບການທາງບົກ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

3. ກວດກາການຈະລາຈອນທາງບົກ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

4. ກວດກາເອກະສານຂອງ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ນຳໃຊ້ມາດຕະການປັບໃໝ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດລະບຽບການທາງບົກ;

5. ລະບາຍການສັນຈອນ ພ້ອມທັງປະຈຳການປົກກະຕິ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າແກ້ໄຂຄະດີອຸບປະຕິເຫດຕາມ ທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
7. ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບກົດຈະລາຈອນ ທາງບົກ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ຫ້ອງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຕິດຕາມກວດກາ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ກົດຈະລາຈອນ ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ທຸກຊະນິດຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍ ຂອງການຈະລາຈອນ;
9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ສະຖິຕິອຸບປະຕິເຫດ ແລະ ປະລິມານການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
10. ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ພິສູດຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບການເກີດອຸບປະຕິເຫດ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ໃຫ້ກອງບັນຊາການ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 155 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ອົງການປົກຄອງບ້ານມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ປະກອບສ່ວນປົກປັກຮັກສາ ປ້າຍສັນຍານ, ໄຟສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ຖະໜົນ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ພ້ອມທັງລາຍງານການເປ່ເຜເສຍຫາຍ ຂອງປ້າຍ, ໄຟສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງທັນການ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ລວມທັງເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການແກ້ໄຂຄະດີອຸບປະຕິເຫດພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 156 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ອົງການກາແດງລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທົບ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ຕາມຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 157 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກິດຈະລາຈອນທາງບົກ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດດຳລັດດ້ວຍກິດຈະລາຈອນທາງບົກ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານກິດຈະລາຈອນທາງບົກ;
3. ການປະຕິບັດແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກິດຈະລາຈອນທາງບົກ;
4. ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ.

ມາດຕາ 158 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ແມ່ນການກວດກາ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 159 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນວຽກງານຄວາມປອດໄພຕາມທາງຫຼວງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການຈະລາຈອນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທາງຫຼວງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 160 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 161 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເປົ່າ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 162 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຈະລາຈອນທາງບົກ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເປົ້າຊີ້ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານການກະທຳຜິດ, ຫຼົບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ ກ່າວເດືອນ ຄວາມຜິດ, ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ຫຼື ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ.

ມາດຕາ 163 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະໃນສະພາບມືນເມົາເກີນອັດຕາທີ່ກຳນົດ;
2. ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະດ້ວຍຄວາມໄວເກີນກຳນົດ;
3. ຂັບຂີ່ລົດຈັກບໍ່ໃສ່ໝວກກັນກະທົບ;
4. ກັງຄັນຮົ່ມຂີ່ລົດຈັກ;
5. ໃຊ້ໂທລະສັບ, ເບິ່ງໂທລະພາບ ຫຼື ຫຼິ້ນເຄື່ອງເອເລັກໂຕນິກໃນເວລາຂັບຂີ່;
6. ລະເມີດໄຟອຳນາດ, ປ້າຍສັນຍານ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນທາງບົກ;
7. ບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່ຕາມປະເພດຍານພາຫະນະທີ່ດິນຂັບ, ບໍ່ມີເອກະສານຍານພາຫະນະ;
8. ແລ່ນຜິດທາງທີ່ກຳນົດໄວ້;
9. ແລ່ນລົດທີ່ມີສຽງດັງເກີນມາດຕະຖານ;
10. ໄຕໂຟຕາສູງບໍ່ຖືກຕາມກົດຈະລາຈອນ;
11. ບໍ່ໄຕໂຟຕາໃນເວລາຄ່ຳມືດ;
12. ໄຕໂຟຕາດຽວສຳລັບລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ;
13. ບໍ່ໄຕໂຟຕາ ໃນຍາມກາງເວັນ ເວລາສະພາບອາກາດມືດມົວ ເຊັ່ນ ຝົນຕົກແຮງ, ໝອກລົງໜາ, ຂີ້ຝຸນໄງ່;
14. ມີຄວັນດຳ, ຄ້ວນຂາວ ເກີນມາດຕະຖານ;
15. ບໍ່ມີຫ້າມລໍ້ ຫຼື ບໍ່ມີມາດຕະຖານ, ບໍ່ມີແວ່ນສອງຫຼັງ;
16. ສ້າງຄວາມເບືເບື້ອນ ຫຼື ສິ່ງກົດຂວາງຕາມທາງຫຼວງ;
17. ບັນທຸກເກີນນ້ຳໜັກ, ເກີນຂະໜາດ, ເກີນຈຳນວນ;
18. ດັດແປງເຕັກນິກຂອງຍານພາຫະນະໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
19. ລະເມີດກົດຈະລາຈອນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບອັດຕາປັບໃໝໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 164 ມາດຕະການທາງແຝງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 165 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 166 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກຖືກມາດຕະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 161, 162, 163 ແລະ ມາດຕາ 164 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດຍັງຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ່ມ ເປັນຕົ້ນ ການຕັດຄະແນນໃບຂັບຂີ່ ຍານພາຫະນະ ຫຼື ຖອນໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕາມລະບຽບການ.

ການໂຈະ ຫຼື ສະເໜີຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ.

**ພາກທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 167 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນເຈົ້າການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 168 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງລົງລາຍເຊັນ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ ລັດຖະການ.

**ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ**

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

1. ປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 1.1	1.1 ຜ່ານທາງລົດໄຟ ມີແນວກັນ ຫຼື ມີຄົນຄວບຄຸມ. ກ່ອນຈະຂັບລົດຜ່ານປ້າຍນີ້ໄປ ຄວນຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ກຽມຢຸດ ເມື່ອມີສຽງສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ເມື່ອເຫັນເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ປິດທາງ.
 1.2	1.2 ທາງຂ້າງໜ້າມີທາງລົດໄຟທີ່ບໍ່ມີແນວກັນ ຫຼື ບໍ່ມີຄົນຄວບຄຸມ. ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງ, ສັງເກດເບິ່ງລົດໄຟຈາກທາງກ້າຂວາ, ກ້າຊ້າຍ ຖ້າເຫັນວ່າມີ ລົດໄຟແລ່ນມາ ໃຫ້ຢຸດລົດຫ່າງຈາກລາງລົດໄຟຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ແມັດ, ເມື່ອເຫັນວ່າ ປອດໄພແລ້ວຈຶ່ງໄປຕໍ່ໄດ້.
 1.3.1 1.3.2	1.3 ຈຳນວນສາຍທາງລົດໄຟ. 1.3.1 ທາງລົດໄຟທີ່ມີທາງດ່ຽວ; 1.3.2 ທາງລົດໄຟທີ່ມີທາງຄູ່.
 1.4.1 1.4.2 1.4.3 1.4.4 1.4.5 1.4.6	1.4.1-1.4.6 ເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າໃກ້ຈະເຖິງທາງລົດໄຟ. ຢູ່ເສັ້ນທາງນອກເຂດຊຸມຊົນ ໃນໄລຍະ ສາມຮ້ອຍ ແມັດ, ສອງຮ້ອຍ ແມັດ ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ ຕາມລຳດັບ.
 1.5	1.5 ຂ້າງໜ້າມີທາງລົດລາງຕັດຜ່ານ.
 1.6	1.6 ທາງຄົບສະເໝີກັນ. ລົດທີ່ຢູ່ທາງກ້າຂວາມີທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ ມີສິດໄປກ່ອນ. ທາງສີ່ແຍກສະເໝີກັນເອີ້ນວ່າເປັນທາງຄົບທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ, ເປັນທາງ ແຍກທີ່ມີປະລິມານການສັນຈອນໜ້ອຍກວ່າ ສອງຮ້ອຍ ຄັນຕໍ່ວັນ.
 1.7.1 1.7.2 1.7.3	1.7.1-1.7.3 ທາງນ້ອຍຄົບທາງໃຫຍ່. 1.7.1 ທາງນ້ອຍຕັດກັບທາງໃຫຍ່; 1.7.2 ທາງນ້ອຍຄົບທາງໃຫຍ່ກ້າຂວາ; 1.7.3 ທາງນ້ອຍຄົບທາງໃຫຍ່ກ້າຊ້າຍ.
 1.8	1.8 ຂ້າງໜ້າເປັນທາງວົງວຽນ. ໃຫ້ລ້ຽວໄປຕາມທິດຂອງລູກສອນ ແລະ ປ່ອຍທາງ ໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ໃນວົງວຽນໄປກ່ອນ.
 1.9	1.9 ທາງແຍກຂ້າງໜ້າມີສັນຍານດ້ວຍແສງໄຟ.

 1.10	1.10 ຂົວເຕືອງ ຫຼື ຂົວຍົກ ຫຼື ເຮືອບັກ. ທາງຂ້າງໜ້າມີຂົວຍົກທີ່ອາດຈະຖືກເປີດ ເພື່ອໃຫ້ເຮືອແລ່ນຜ່ານໄປ-ມາ ຫຼື ເປັນຂົວເຕືອງ.
 1.11	1.11 ທາງສຸດຢູ່ແຄມຕາຝັ່ງນ້ຳ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ທາງສິ້ນສຸດຢູ່ແຄມນ້ຳ ຫຼື ທາງລຽບ ຕາມແຄມນ້ຳ.
 1.12.1	1.12 ທາງໂຄ້ງອັນຕະລາຍ. 1.12.1 ທາງໂຄ້ງໄປທາງກ້າຂວາ; 1.12.2 ທາງໂຄ້ງໄປທາງກ້າຊ້າຍ.
 1.13.1	1.13 ທາງທົບສອກອັນຕະລາຍ. 1.13.1 ເລີ່ມຈາກທາງກ້າຂວາ; 1.13.2 ເລີ່ມຈາກທາງກ້າຊ້າຍ.
 1.14	1.14 ທາງລົງຄ້ອຍສູງຊັນ. ທາງຂ້າງໜ້າເປັນທາງລົງພູທີ່ມີຄວາມຊັນເປັນເປີເຊັນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ, ຕ້ອງຂັບລົດໃຫ້ຊ້າລົງ, ໃຊ້ເກຍຕໍ່າ ແລະ ແນບເຂົ້າ ທາງກ້າຂວາໃຫ້ຫຼາຍ; ຫ້າມປ່ຽນເກຍ, ປິດເກຍຫວ່າງ ຫຼື ມອດຈັກລົດ ຢ່າງເດັດ ຂາດ.
 1.15	1.15 ທາງຂຶ້ນຄ້ອຍສູງຊັນ. ທາງຂ້າງໜ້າເປັນທາງຂຶ້ນພູທີ່ມີຄວາມຊັນເປັນເປີເຊັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ອາດຈະແນມບໍ່ເຫັນລົດທີ່ສວນທາງມາ ຕ້ອງ ຂັບລົດໃຫ້ຊ້າລົງ ແລະ ແນບເຂົ້າທາງກ້າຂວາໃຫ້ຫຼາຍ.
 1.16	1.16 ທາງມື່ນ. ທາງຂ້າງໜ້າອາດເກີດອຸບປະຕິເຫດໄດ້ງ່າຍ ຕ້ອງຂັບລົດໃຫ້ຊ້າລົງ ແລະ ລະວັງລົດມື່ນຖະໄຫຼ ບໍ່ຄວນຢຽບຫ້າມລໍ້ແຮງ, ການຢຸດລົດ, ການຜ່ອນ ຄວາມໄວ ຫຼື ການລ້ຽວລົດໃນທາງມື່ນ ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງເປັນ ພິເສດ.
 1.17	1.17 ທາງຫຼຸບໂນນ. ບ່ອນທາງທີ່ເປັນຄືນ, ທາງຫຼຸບໂນນ ຫຼື ທາງທີ່ມີໜ້າທາງບໍ່ ຮາບພຽງດີ.
 1.18	1.18 ລົດກະໂດດ. ທາງຂ້າງໜ້າມີການປ່ຽນລະດັບຢ່າງກະທັນຫັນ ເຊັ່ນ ບໍລິເວນ ສິ້ນຂົວ, ທາງຂ້າມທໍ່ລະບາຍນ້ຳ ແລະ ຄັນຄຸຄວບຄຸມຄວາມໄວ ຕ້ອງຂັບລົດໃຫ້ຊ້າ ລົງ ແລະ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ.
 1.19	1.19 ທາງມີຫີນຟຶງ. ຕອນທາງທີ່ອາດຈະມີຫີນແຮ່, ຫີນຂີບທີ່ໃຊ້ປຸກໜ້າທາງ ຟຶງ ອອກຈາກຕີນລົດທີ່ແລ່ນສວນທາງກັນ ຫຼື ແລ່ນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ, ຕ້ອງຂັບ ລົດໃຫ້ຊ້າລົງ ແລະ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ.

 1.20	1.20 ແຄມທາງອັນຕະລາຍ. ແຄມທາງ ທີ່ມີການປ່ຽນ, ເສຍຫາຍ, ທາງແຄມເຫວ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍໄດ້.
 1.21.1	1.21.1-1.21.3 ທາງຮອມໄປໜ້າ ຫຼື ຊ່ອງຈະລາຈອນຫຼຸດລົງ. 1.21.1 ຈາກທັງສອງກ້າ; 1.21.2 ຈາກກ້າຂວາ; 1.21.3 ຈາກກ້າຊ້າຍ.
 1.22	1.22 ທາງແຄບເຂົ້າຂົວ. ເດືອນລະວັງທາງໜ້າຊ່ອງຈະລາຈອນຈະແຄບລົງ ແລະ ເປັນທາງເຂົ້າຂົວ.
 1.23	1.23 ທາງຂ້າງໜ້າມີການສັນຈອນສອງທິດທາງ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າໃກ້ຈະສຸດເຂດທາງ ການສັນຈອນທິດທາງດຽວແລ້ວ.
 1.24	1.24 ຜ່ານທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ.
 1.25	1.25 ເດັກນ້ອຍ. ທາງຂ້າງໜ້າມີໂຮງຮຽນຢູ່ແຄມທາງ ຄວນຂັບລົດໃຫ້ຊ້າລົງ ແລະ ລະມັດລະວັງອຸບປະຕິເຫດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບເດັກນ້ອຍ. ຖ້າເດັກນັກຮຽນກຳ ລັງຂ້າມທາງຕ້ອງຢຸດລົດໃຫ້ນັກຮຽນຂ້າມໄປກ່ອນໂດຍປອດໄພ. ຖ້າເປັນຊົ່ວໂມງ ທີ່ໂຮງຮຽນກຳລັງມີການສອນບໍ່ຄວນບີບແກ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງດັງລົບກວນ ເດັດຂາດ.
 1.26	1.26 ຂ້າງໜ້າຕັດກັບທາງລົດຖີບ.
 1.27	1.27 ທາງກຳລັງມີການສ້ອມແປງ.
 1.28	1.28 ສັດລ້ຽງ. ຕອນທາງທີ່ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຫຼື ບໍລິເວນທີ່ມີການລ້ຽງສັດ ເປັນປະຈຳ ຊຶ່ງອາດຈະມີສັດອອກມາຢ່າງຕາມເສັ້ນທາງ.
 1.29	1.29 ສັດປ່າ. ຕອນທາງທີ່ມີກມີສັດປ່າຂ້າມທາງ.

 1.30	1.30 ດິນເຈື່ອນ ຫຼື ຫີນຫຼົ່ນ. ຕອນທາງທີ່ອາດຈະມີດິນເຈື່ອນທັບທາງ ຫຼື ຫີນຫຼົ່ນ ຕົກລົງມາກອງຢູ່ກາງທາງ ໃຫ້ຂັບລົດຊ້າລົງ ແລະ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ.
 1.31	1.31 ລົມປະທະ. ຕອນທາງທີ່ມີລົມແຮງປະທະກັບລົດ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວບ ຄຸມຍາກ ເຊັ່ນ ບ່ອນທາງໄລ່ງ, ເທິງຂົວ ປາກທາງເຂົ້າ, ອອກ ອຸໂມງ.
 1.32	1.32 ຍົນບິນຕໍ່າ. ບ່ອນທາງຜ່ານແລວຍົນບິນຂຶ້ນ, ລົງ ຊຶ່ງມີສຽງດັງຂອງຍົນ ທີ່ອາດ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຕື່ນຕົກໃຈໄດ້.
 1.33	1.33 ອຸໂມງ. ທາງຜ່ານອຸໂມງ ທີ່ບໍ່ມີໄຟເຍືອງ ຫຼື ໄລຍະແນມເຫັນ ປາກທາງອອກ ທີ່ຈຳກັດ.
 1.34	1.34 ການສັນຈອນຕິດຂັດ. ທາງທີ່ຈະເຂົ້າໄປມີການສັນຈອນຕິດຂັດເປັນປະຈຳ ຫຼື ເປັນບາງເວລາ ເຊັ່ນ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ.
 1.35	1.35 ເຂດອັນຕະລາຍ. ຕອນທາງທີ່ອາດມີອັນຕະລາຍອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ.
 1.36.1	1.36 ເຄື່ອງໝາຍນຳທາງ. ບອກແລວທາງບ່ອນເປັນທາງໂຄ້ງ. 1.36.1 ໂຄ້ງໄປທາງກ້າຂວາ; 1.36.2 ໂຄ້ງໄປທາງກ້າຊ້າຍ.
 1.36.2	
 1.37.1	1.37 ທິດທາງຂອງການລ້ຽວ. ບອກທິດທາງສຳລັບການລ້ຽວລົດຕາມທາງໂຄ້ງ ທີ່ ມີໄລຍະແນມເຫັນທີ່ຈຳກັດ ຫຼື ບອກທາງເວັ້ນຕາມສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມ ແປງທາງ. 1.37.1 ໄປທາງກ້າຂວາ; 1.37.2 ໄປທາງກ້າຊ້າຍ 1.37.3 ທິດທາງຂອງການຈະລາຈອນຢູ່ບ່ອນທາງສາມແຍກຮູບໂຕ T.
 1.37.2	
 1.37.3	

2. ປ້າຍບອກສິດ (Priority Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 2.1	2.1 ທາງໃຫຍ່. ໝາຍເຖິງທາງທີ່ໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການສັນຈອນຕາມທາງຄົບ ຫຼື ທາງ ແຍກ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທາງໃຫຍ່ມີສິດໃນການຂັບຂີ່ລົດ ຜ່ານທາງຄົບ ຫຼື ທາງແຍກ ໄປກ່ອນ ລົດທີ່ມາຈາກທາງນ້ອຍ.
 2.2	2.2 ສຸດເຂດທາງໃຫຍ່. ໝາຍເຖິງທາງ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນທາງໃຫຍ່ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອ ຄົບກັບທາງອື່ນທີ່ເປັນທາງໃຫຍ່ກວ່າ. ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດຄັນອື່ນ ໄປກ່ອນ.

 2.3	2.3 ປ່ອຍທາງ. ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດ ແລະ ຄົນຍ່າງທີ່ຢູ່ໃນທາງຂ້າງໜ້າໄປກ່ອນ ໃນກໍລະນີມີປ້າຍເພີ່ມ 8.13 ບອກທິດ ຂອງທາງໃຫຍ່ ແມ່ນໃຫ້ປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ມາຈາກກ້າທີ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນທາງໃຫຍ່ ໄປກ່ອນ.
 2.4	2.4 ຢຸດ. ຫ້າມການສັນຈອນໂດຍບໍ່ຢຸດ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນເສັ້ນຢຸດ ຖ້າບໍ່ມີ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ບ່ອນແລວຂອບຂອງທາງທີ່ຕັດຜ່ານນັ້ນ. ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ໃນທາງຂ້າງໜ້າໄປກ່ອນ ໃນກໍລະນີມີປ້າຍເພີ່ມ 8.13 ຕາມທິດຂອງທາງໃຫຍ່. ປ້າຍນີ້ ຍັງສາມາດຕິດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ ຫຼື ດ່ານກວດກາ. ໃນກໍລະນີນີ້ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ ຫຼື ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນຢຸດ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າປ້າຍ.
 2.5	2.5 ໃຫ້ລົດສວນທາງມາໄປກ່ອນ. ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນປ້າຍຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຖ້າໃຫ້ລົດສວນທາງມາໄປກ່ອນ ຖ້າຫາກຢູ່ທາງໜ້າມີລົດຢຸດລໍຢູ່ກ່ອນແລ້ວກໍໃຫ້ຢຸດຢູ່ຖັດກັນມາຕາມລຳດັບ ເມື່ອລົດສວນທາງມາຜ່ານໄປໝົດແລ້ວ ຈຶ່ງເຄື່ອນລົດໄປຕໍ່ໄດ້.
 2.6	2.6 ໄປກ່ອນລົດທີ່ສວນທາງມາ. ລົດທີ່ຢູ່ກ້າລູກສອນສີຂາວມີສິດ ຂັບຜ່ານບ່ອນທາງແຄບນັ້ນໄປກ່ອນ.

3. ປ້າຍຫ້າມ (Prohibitory or Restrictive Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 3.1	3.1 ຫ້າມເຂົ້າ. ຫ້າມລົດທຸກປະເພດ ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນທາງທີ່ມີປ້າຍນີ້ຕັ້ງຢູ່.
 3.2	3.2 ຫ້າມການສັນຈອນ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດທຸກປະເພດ.
 3.3	3.3 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ ທຸກປະເພດ. ລວມທັງລົດສາມລໍ້.
 3.4	3.4 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດບັນທຸກ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດບັນທຸກ ທີ່ມີນ້ຳລວມເກີນ ສາມພັນຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລກຼາມ ຫຼື ນ້ຳໜັກທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ ລວມທັງລົດລາກແກ່.
 3.5	3.5 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຈັກ.
 3.6	3.6 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດໄຖນາ ແລະ ກົນຈັກກະສິກຳທຸກປະເພດ.

 3.7	3.7 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດລາກແກ່ທາງລາກ ແລະ ເຄິ່ງທາງລາກ ທຸກປະເພດ ລວມທັງລົດແກ່ກັນ.
 3.8	3.8 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດມ້າ ຫຼື ກວຽນ. ທີ່ລາກແກ່ດ້ວຍແຮງສັດ ລວມທັງການ ເຄື່ອນຍ້າຍສັດລ້ຽງ.
 3.9	3.9 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ.
 3.10	3.10 ຫ້າມຄົນຍ່າງ. ຫ້າມຄົນເຂົ້າໄປຍ່າງຕາມທາງທີ່ມີປ້າຍນີ້ ຊຶ່ງເປັນທາງທີ່ລົດແລ່ນ ດ້ວຍຄວາມໄວສູງຕໍ່ເນື່ອງ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນຍ່າງຕາມທາງ ຫຼື ຍ່າງຂ້າມ ທາງ.
 3.11	3.11 ຈຳກັດນ້ຳໜັກບັນທຸກສູງສຸດ. ຫ້າມລົດບັນທຸກເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມເກີນທີ່ ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍຜ່ານເຂົ້າໄປໃນທາງນີ້.
 3.12	3.12 ນ້ຳໜັກລົງເພົາຈຳກັດ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລົງເພົາ ໃດ ໜຶ່ງ ເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ.
 3.13	3.13 ລວງສູງຈຳກັດ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ທີ່ບັນທຸກເຄື່ອງ ຂອງ ຫຼື ລົດເປົ່າ ທີ່ມີຄວາມສູງເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ.
 3.14	3.14 ຄວາມກ້ວາງຈຳກັດ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ທີ່ບັນທຸກ ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ລົດເປົ່າ ທີ່ມີຄວາມກ້ວາງເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ.
 3.15	3.15 ລວງຍາວຈຳກັດ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ທີ່ບັນທຸກເຄື່ອງ ຂອງ ຫຼື ລົດເປົ່າ ທີ່ມີຄວາມຍາວເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ.
 3.16	3.16 ໄລຍະຫ່າງຕາມຫຼັງຈຳກັດ. ຫ້າມແລ່ນຕາມຫຼັງລົດຄັນທາງໜ້າດ້ວຍໄລຍະຫ່າງໜ້ອຍກວ່າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ
 3.17.1	3.17 ຫ້າມສືບຕໍ່ສັນຈອນ. 3.17.1 ດ່ານກວດກາຂອງພາສີ. ຫ້າມລົດສືບຕໍ່ສັນຈອນເພື່ອໃຫ້ພາສີກວດກາ; 3.17.2 ທາງອັນຕະລາຍ. ຫ້າມລົດເຂົ້າໄປ ເນື່ອງຈາກທາງຂ້າງໜ້າເປັນອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ ມີອຸບປະຕິເຫດ, ທາງເປ່ເພ ຫຼື ອັນຕະລາຍອື່ນໆຈາກໄພທຳມະຊາດ; 3.17.3 ຢຸດກວດກາ. ລົດທຸກຄັນຕ້ອງຢຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ.
 3.17.2	
 3.17.3	
 3.18.1	3.18 ຫ້າມລ້ຽວ. 3.18.1 ຫ້າມລ້ຽວຂວາ; 3.18.2 ຫ້າມລ້ຽວຊ້າຍ.
 3.18.2	
 3.19	3.19 ຫ້າມລ້ຽວກັບຄືນ.

 3.20	3.20 ຫ້າມຊົງຂຶ້ນໜ້າ. ຫ້າມຊົງຂຶ້ນໜ້າ ລົດຄັນອື່ນ ທີ່ກຳລັງແລ່ນໄປທິດທາງດຽວກັນ ຍົກເວັ້ນລົດທີ່ມີຄວາມໄວຕ່ຳ, ກວຽນ ຫຼື ລົດລາກແກ່ດ້ວຍສັດ, ລົດຈັກສອງລໍ້ ແລະ ລົດໂມເປດ.
 3.21	3.21 ສຸດເຂດຫ້າມຊົງຂຶ້ນໜ້າ.
 3.22	3.22 ຫ້າມລົດບັນທຸກ ຊົງຂຶ້ນໜ້າ.
 3.23	3.23 ສຸດເຂດຫ້າມລົດບັນທຸກ ຊົງຂຶ້ນໜ້າ.
 3.24	3.24 ຄວາມໄວສູງສຸດຈຳກັດ. ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດທຸກຊະນິດແລ່ນເກີນຄວາມໄວ (ກມ/ຊມ) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ.
 3.25	3.25 ສຸດເຂດຄວາມໄວຈຳກັດ.
 3.26	3.26 ຫ້າມໃຊ້ສັນຍານດ້ວຍສຽງ. ຫ້າມບີບແກ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດອຸບປະຕິເຫດ ລວມທັງການຫ້າມ ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ອາດເກີດສຽງດັງ ລົບກວນຜູ້ອື່ນ.
 3.27	3.27 ຫ້າມຈອດລົດ. ຫ້າມຢຸດ ແລະ ຫ້າມຈອດລົດທຸກຊະນິດ ແຕ່ບ່ອນຕັ້ງປ້າຍໄປຈົນເຖິງທາງແຍກຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຕາມໄລຍະ ຫຼື ຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍເພີ່ມ.
 3.28	3.28 ຫ້າມຈອດລົດ. ຫ້າມຈອດລົດທຸກຊະນິດແຕ່ບ່ອນຕັ້ງປ້າຍໄປຈົນເຖິງທາງແຍກຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຕາມໄລຍະ ຫຼື ຂອບເຂດທີ່ລະບຸໃນປ້າຍເພີ່ມ.
 3.29	3.29 ຫ້າມຈອດລົດໃນວັນຄຶກ. ຫ້າມຈອດລົດທຸກຊະນິດຕາມວັນທີໃນປະຕິທິນ ທີ່ເປັນເລກຄຶກແຕ່ບ່ອນຕັ້ງປ້າຍໄປຈົນເຖິງທາງແຍກຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຕາມໄລຍະ ຫຼື ຂອບເຂດທີ່ລະບຸໃນປ້າຍເພີ່ມ.
 3.30	3.30 ຫ້າມຈອດລົດໃນວັນຄູ່. ຫ້າມຈອດລົດທຸກຊະນິດຕາມວັນທີໃນປະຕິທິນ ທີ່ເປັນເລກຄູ່ແຕ່ບ່ອນຕັ້ງປ້າຍໄປຈົນເຖິງທາງແຍກຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຕາມໄລຍະ ຫຼື ຂອບເຂດທີ່ລະບຸໃນປ້າຍເພີ່ມ.
 3.31	3.31 ສຸດເຂດຫ້າມທຸກປະເພດ. ໝາຍເຖິງຈຸດສຸດທ້າຍຂອງເຂດບັງຄັບໃຊ້ບັນດາປ້າຍ ຫ້າມທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງໄວ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຊຶ່ງລວມມີປ້າຍ: 3.16, 3.20, 3.22, 3.24, 3.26-3.30.
 3.32	3.32 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດບັນທຸກວັດຖຸອັນຕະລາຍ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ.

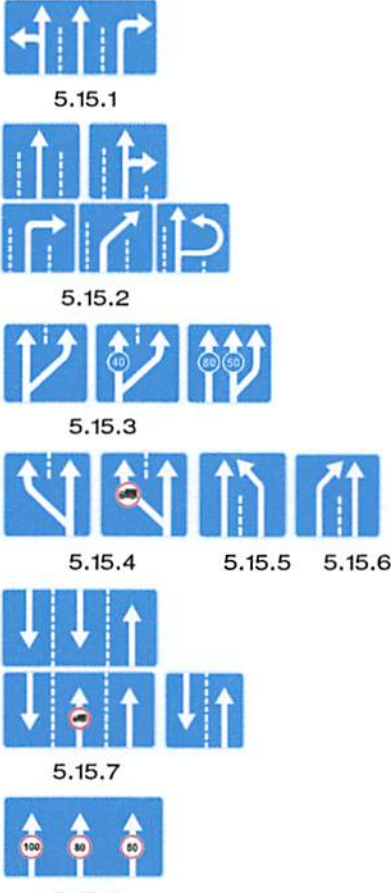
 3.33	3.33 ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດບັນທຸກວັດຖຸລະເບີດ ຫຼື ວັດຖຸໄວໄຟ. ຫ້າມການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸອັນຕະລາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສານລະເບີດ ຫຼື ວັດຖຸໃນໝວດທີ່ກຳນົດໄວ້ວ່າເປັນວັດຖຸໄວໄຟ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂົນສົ່ງທາງບົກ.
---	--

4. ປ້າຍກຳນົດ (Mandatory Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 4.1.1 4.1.2 4.1.3 4.1.4 4.1.5 4.1.6	4.1 ກຳນົດທິດທາງການສັນຈອນຕາມທາງແຍກ 4.1.1 ໃຫ້ໄປຊື່; 4.1.2 ໃຫ້ລ້ຽວຂວາ; 4.1.3 ໃຫ້ລ້ຽວຊ້າຍ; 4.1.4 ໃຫ້ໄປຊື່ ຫຼື ລ້ຽວຂວາ; 4.1.5 ໃຫ້ໄປຊື່ ຫຼື ລ້ຽວຊ້າຍ; 4.1.6 ໃຫ້ລ້ຽວຂວາ ຫຼື ລ້ຽວຊ້າຍ.
 4.2.1 4.2.2 4.2.3	4.2 ກຳນົດທິດທາງໃນການເວັ້ນສິ່ງກົດຂວາງຕາມທາງ. 4.2.1 ໃຫ້ເວັ້ນໄປທາງກ້າຂວາ; 4.2.2 ໃຫ້ເວັ້ນໄປທາງກ້າຊ້າຍ; 4.2.3 ເວັ້ນໄປທາງກ້າຂວາ ຫຼື ກ້າຊ້າຍ.
 4.3	4.3 ທາງວົງວຽນ. ໃຫ້ລ້ຽວໄປຕາມທິດຂອງລູກສອນ.
 4.4	4.4 ທາງສຳລັບລົດຖີບ. ໃຫ້ໃຊ້ສຳລັບການສັນຈອນຂອງລົດຖີບ ແລະ ລົດໂມເປດ. ໃນກໍລະນີທາງບໍ່ມີບ່າທາງ ຫຼື ທາງຍ່າງ ຄົນຍ່າງສາມາດໃຊ້ທາງນີ້ໄດ້.
 4.5	4.5 ທາງຄົນຍ່າງ. ທາງທີ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນທາງຄົນຍ່າງເທົ່ານັ້ນ.
 4.6	4.6 ຄວາມໄວຕໍ່າສຸດ. ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຫຼາຍກວ່າ ຫ້າສິບ ກມ/ຊມ ຂຶ້ນເມື່ອ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຄວາມໄວສູງສຸດ ທີ່ກົດໝາຍໄດ້ລະບຸໄວ້.
 4.7	4.7 ສຸດເຂດຄວາມໄວຕໍ່າສຸດ.
 4.8.1 4.8.2 4.8.3	4.8 ທິດທາງການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸອັນຕະລາຍ. 4.8.1 ໃຫ້ໄປຊື່; 4.8.2 ໃຫ້ລ້ຽວຂວາ; 4.8.3 ໃຫ້ລ້ຽວຊ້າຍ.

5. ປ້າຍບັງຄັບສະເພາະ (Special Regulation Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 5.1	5.1 ທາງຫຼວງພິເສດ (ທາງດ່ວນ). ທາງທີ່ມີການກຳນົດລະບຽບການສັນຈອນສະເພາະ.
 5.2	5.2 ສຸດເຂດທາງຫຼວງພິເສດ (ທາງດ່ວນ).
 5.3	5.3 ທາງສຳລັບການສັນຈອນຂອງລົດໂອໂຕ. ທາງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລົດປະເພດລົດຈັກ, ລົດສາມລໍ້, ສີ່ລໍ້ ແລະ ລົດບັດ.
 5.4	5.4 ສຸດເຂດທາງສຳລັບການສັນຈອນຂອງລົດໂອໂຕ.
 5.5	5.5 ທາງທີ່ມີການສັນຈອນທິດທາງດຽວ. ທາງ ຫຼື ໜ້າທາງ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ລົດທຸກປະເພດຕ້ອງແລ່ນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນໝົດ.
 5.6	5.6 ສຸດເຂດທາງທີ່ມີການສັນຈອນທິດທາງດຽວ.
 5.7.1 5.7.2	5.7 ອອກສູ່ທາງທີ່ມີການສັນຈອນທິດທາງດຽວ. 5.7.1 ການສັນຈອນໄປທາງກ້າຂວາ; 5.7.2 ການສັນຈອນໄປທາງກ້າຊ້າຍ.
 5.8	5.8 ທາງການສັນຈອນໄປ, ກັບ. ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນບາງຊ່ອງອາດມີການປ່ຽນທິດທາງການຈະລາຈອນໄປ, ກັບ ຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ ແລະ ຄວບຄຸມດ້ວຍໄຟສັນຍານ ຕອນເຊົ້າເປັນຂາໄປ, ຕອນແລງເປັນຂາກັບ.
 5.9	5.9 ສຸດເຂດທາງການສັນຈອນໄປ, ກັບ.
 5.10	5.10 ເຂົ້າສູ່ທາງການສັນຈອນໄປ, ກັບ.
 5.11	5.11 ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງລົດໂດຍສານປະຈຳທາງ. ທາງທີ່ມີການແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະສຳລັບລົດໂດຍສານປະຈຳທາງ ທີ່ແລ່ນສວນກັບການສັນຈອນຂອງລົດອື່ນໆ.

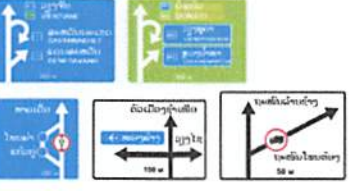
 5.12	5.12 ສຸດເຂດທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງລົດໂດຍສານປະຈຳທາງ.
 5.13.1 5.13.2	5.13 ເຂົ້າສູ່ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງລົດໂດຍສານປະຈຳທາງ. 5.13.1 ໄປທາງກ້າຂວາ; 5.13.2 ໄປທາງກ້າຊ້າຍ.
 5.14	5.14 ຊ່ອງຈະລາຈອນສໍາລັບລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ. ຊ່ອງຈະລາຈອນໃຊ້ສະເພາະສໍາລັບການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານສາທາລະນະທີ່ແລ່ນຕາມສາຍທາງ ແລະ ໄປທິດທາງດຽວກັບລົດທີ່ໄປ. ປ້າຍນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ມີປ້າຍແຂວນຢູ່. ໃນກໍລະນີປ້າຍນີ້ຕັ້ງຢູ່ແຄມທາງກ້າຂວາ ແມ່ນໃຊ້ສໍາລັບຊ່ອງຈະລາຈອນຂວາສຸດ.
 5.15.1 5.15.2 5.15.3 5.15.4 5.15.5 5.15.6 5.15.7 5.15.8	5.15 ທິດທາງສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ. 5.15.1 ຈຳນວນຊ່ອງຈະລາຈອນ ແລະ ທິດທາງສັນຈອນຕາມແຕ່ລະຊ່ອງຈະລາຈອນ; 5.15.2 ທິດທາງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ; 5.15.3 ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຊ່ອງຈະລາຈອນເພີ່ມ. ຊ່ອງຈະລາຈອນເພີ່ມສໍາລັບລົດບັນທຸກເວລາຂຶ້ນຄ້ອຍ ຫຼື ຊ່ອງຈະລາຈອນສໍາລັບຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ; 5.15.4 ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຊ່ອງຈະລາຈອນເພີ່ມ. ເພີ່ມຊ່ອງຈະລາຈອນຢູ່ທາງກາງ ສໍາລັບການສັນຈອນຢູ່ທາງທີ່ມີສາມຊ່ອງຈະລາຈອນ; 5.15.5 ສຸດເຂດຊ່ອງຈະລາຈອນເພີ່ມ ສໍາລັບບ່ອນທາງຄ້ອຍ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ. 5.15.6 ສຸດເຂດຊ່ອງຈະລາຈອນເພີ່ມ ແລະ ຂ້າງໜ້າຊ່ອງຈະລາຈອນຈະຫຼຸດລົງເໝືອນຊ່ອງຈະລາຈອນດຽວ. 5.15.7 ກຳນົດທິດທາງການສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ; 5.15.8 ຈຳນວນຊ່ອງຈະລາຈອນ ແລະ ລະບຽບການຂັບຂີ່ຕາມແຕ່ລະຊ່ອງຈະລາຈອນ.
 5.16	5.16 ບ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ.
 5.17	5.17 ບ່ອນຢຸດລົດລາງ.

 5.18	5.18 ບ່ອນຈອດລົດຕັກຊີ.
 5.19.1 5.19.2	5.19 ບ່ອນຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ ຫຼື ທາງມ້າລາຍ.
 5.20	5.20 ໂນນຄວບຄຸມຄວາມໄວ. ບອກຕຳແໜ່ງຂອງໂນນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ ທີ່ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ ແລະ ລະມັດລະວັງ.
 5.21	5.21 ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ. ພື້ນທີ່ທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໄດ້ລະມັດລະວັງສູງ ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕ່ຳ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະທີ່ກຳນົດໄວ້.
 5.22	5.22 ສຸດເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ.
 5.23.1	5.23 ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເຂດຊຸມຊົນໜ້າແໜ້ນ. 5.23.1 ແບບຕົວອັກສອນ; 5.23.2 ແບບສັນຍາລັກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ.
 5.24.1	5.24 ສຸດເຂດຊຸມຊົນໜ້າແໜ້ນ. 5.24.1 ແບບຕົວອັກສອນ; 5.24.2 ແບບສັນຍາລັກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ.
 5.25	5.25 ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເຂດບ້ານ.
 5.26	5.26 ສຸດເຂດບ້ານ.
 5.27	5.27 ເຂດຫ້າມຈອດລົດເປັນບາງເວລາ.
 5.28	5.28 ສຸດເຂດຫ້າມຈອດ.
 5.29	5.29 ເຂດຈອດລົດມີການຄວບຄຸມ. ບ່ອນຈອດລົດທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຮູບແບບການຈອດ ໃນປ້າຍເພີ່ມ.

 5.30	5.30 ສຸດເຂດຈອດລົດມີການຄວບຄຸມ.
 5.31	5.31 ເຂດຄວບຄຸມຄວາມໄວສູງສຸດ.
 5.32	5.32 ສຸດເຂດຄວບຄຸມຄວາມໄວສູງສຸດ.
 5.33	5.33 ເຂດຄົນຍ່າງ. ພື້ນທີ່ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ຄົນຍ່າງເທົ່ານັ້ນ.
 5.34	5.34 ສຸດເຂດຄົນຍ່າງ.

6. ປ້າຍແນະນຳທາງ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງ (Direction, Position or Indication Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 6.1	6.1 ແນະນຳຄວາມໄວສູງສຸດຈຳກັດ. ແນະນຳການໃຊ້ຄວາມໄວສູງສຸດສຳລັບການຈະລາຈອນຂອງລົດທຸກຊະນິດ ຕາມທາງໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແກ່ລົດຂົນສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ.
 6.2	6.2 ຄວາມໄວແນະນຳ. ຄວາມໄວທີ່ປອດໄພສຳລັບການຈະລາຈອນຕາມຊ່ວງໃດໜຶ່ງຂອງທາງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ.
 6.3.1	6.3 ບ່ອນລ້ຽວກັບ. 6.3.1 ບ່ອນລ້ຽວກັບ;
 6.3.2	6.3.2 ເຂດສຳລັບໃຫ້ ລ້ຽວກັບ. ໄລຍະທາງ ຫຼື ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວກັບ. ຫ້າມລ້ຽວຊ້າຍ.
 6.4	6.4 ບ່ອນຈອດລົດ. ສະຖານທີ່ສຳລັບຈອດລົດທົ່ວໄປ.
 6.5	6.5 ຊ່ອງຈະລາຈອນສຳລັບຢຸດລົດ. ຊ່ອງຈະລາຈອນພິເສດໃຊ້ສຳລັບການຢຸດລົດ ຢູ່ບ່ອນທາງຊັນ ໃນກໍລະນີຫ້າມລ້ຽວຊ້າຍ.

 6.6	6.6 ທາງລອດພື້ນ. ບ່ອນຄົນຍ່າງຂ້າມທາງໂດຍໃຊ້ທາງລອດພື້ນ ຫຼື ອຸໂມງ.
 6.7	6.7 ຂົວຂ້າມທາງ. ບ່ອນຄົນຍ່າງຂ້າມທາງໂດຍໃຊ້ຂົວຂ້າມທາງ.
 6.8.1 6.8.2 6.8.3	6.8 ທາງສຸດ ຫຼື ທາງຕົ້ນ. 6.8.1 ທາງໄປຊື່ເປັນທາງຕົ້ນ; 6.8.2 ທາງຮ່ອມກ້າຂວາເປັນທາງຕົ້ນ; 6.8.3 ທາງຮ່ອງກ້າຊ້າຍເປັນທາງຕົ້ນ.
 6.9.1	6.9 ປ້າຍບອກທິດທາງລ່ວງໜ້າ. ບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງທາງໄປສູ່ເຂດຊຸມຊົນ ຫຼື ເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ. ຢູ່ໃນປ້າຍ 6.9.1, 6.9.2 ອາດຈະມີການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ທາງດ່ວນ, ລະຫັດທາງ ຫຼື ສັນຍາລັກອື່ນໆນຳ. ຢູ່ດ້ານລຸ່ມຂອງປ້າຍ ມີຕົວເລກບອກໄລຍະແຕ່ບ່ອນຕັ້ງປ້າຍຫາທາງແຍກດັ່ງກ່າວ.
 6.9.2	6.9.2 ປ້າຍບອກທິດທາງລ່ວງໜ້າ.
 6.9.3	6.9.3 ແຜນວາດທາງການສັນຈອນ.
 6.10.1 6.10.2	6.10 ປ້າຍບອກປາຍທາງ. 6.10.1, 6.10.2 ບອກທິດທາງໄປຫາສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ຕົວເລກ ບອກເຖິງໄລຍະທາງຫາເປົ້າໝາຍ ເປັນກິໂລແມັດ. ນອກນັ້ນ ໃນປ້າຍອາດຈະມີການໃສ່ຮູບ ຫຼື ສັນຍາລັກຕ່າງໆໃສ່ນຳ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈປ້າຍໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໄວຂຶ້ນ.
 6.11	6.11 ຊື່ສະຖານທີ່. ບອກຊື່ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຊື່ຂອງເຂດຊຸມຊົນເຊັ່ນ ຊື່ຖະໜົນ, ລຳນ້ຳ, ຫ້ວຍນ້ຳ, ໜອງນ້ຳ, ພູ, ຂົວ ແລະ ອື່ນໆ.
 6.12	6.12 ບອກໄລຍະທາງໄປຫາເປົ້າໝາຍ.
 6.13.1 6.13.2	6.13 ລະຫັດທາງ. 6.13.1 ບອກລະຫັດ ຫຼື ເລກໝາຍຂອງທາງ; 6.13.2 ບອກທິດທາງໄປຫາທາງດັ່ງກ່າວ.

 6.14.1 6.14.2 6.14.3	6.14 ທິດທາງການສັນຈອນຂອງລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ. 6.14.1 ໃຫ້ໄປຊື່; 6.14.2 ໃຫ້ລ້ຽວຂວາ; 6.14.3 ໃຫ້ລ້ຽວຊ້າຍ.
 6.15	6.15 ເສັ້ນຢຸດ. ບ່ອນທີ່ລົດທຸກຄັນຕ້ອງໄດ້ຢຸດ ໃນກໍລະນີ ມີໄຟສັນຍານ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຢູ່ບ່ອນທາງແຍກນັ້ນ.
 6.16	6.16 ແຜນວາດທາງເວັ້ນ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າທາງໄດ້ຖືກປິດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອສ້ອມແປງ ແລະ ໃຫ້ເວັ້ນໄປຕາມທາງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍ
   6.17.	6.17 ທິດທາງຂອງທາງເວັ້ນ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າທາງຂ້າງໜ້າຖືກປິດຊົ່ວຄາວ ແລະ ໃຫ້ເວັ້ນໄປຕາມທິດຂອງລູກສອນ.
 6.18.1 6.18.2	6.18 ແຜນວາດການປ່ຽນທາງຈະລາຈອນ. ບອກທິດທາງການສັນຈອນໃນກໍລະນີມີການສ້ອມແປງທາງ ຕາມທາງທີ່ມີແນວແບ່ງ ຫຼື ກັນທິດທາງການສັນຈອນ. 6.18.1 ໃຫ້ເວັ້ນໄປໃຊ້ຊ່ອງທາງເບື້ອງຂວາ; 6.18.2 ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຊ່ອງທາງເດີມຂອງຕົນ.

7. ປ້າຍບໍລິການ (Information, Facilities or Service Signs)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 7.1	7.1 ສະຖານທີ່ປະຖົມພະຍາບານ. ສຸກສາລາ ຫຼື ໂຮງໝໍປະຈຳບ້ານ, ເຂດ ຫຼື ຄູນິກເອກະຊົນ ທີ່ສາມາດໃຫ້ການປິ່ນປົວ ຫຼື ການພະຍາບານໃນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ອນນຳສົ່ງໄປປິ່ນປົວຢູ່ໂຮງໝໍ.
 7.2	7.2 ໂຮງໝໍ. ສະຖານທີ່ປິ່ນປົວຜູ້ບາດເຈັບ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງໂຮງໝໍເມືອງ, ແຂວງ ຫຼື ສູນກາງລວມທັງຄູນິກເອກະຊົນ ທີ່ຜູ້ປ່ວຍສາມາດນອນຄ້າງຄືນເພື່ອປິ່ນປົວສຸຂະພາບຂອງຕົນ.
 800 m 7.3	7.3 ປ້ຳນ້ຳມັນ. ສະຖານທີ່ຕື່ມນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ນ້ຳມັນຫ້າມລ້ຽງ, ນ້ຳມັນຄາດ, ນ້ຳມັນເຄື່ອງ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງການບໍລິການຫ້ອງນ້ຳ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຍ່ອຍ ຊຶ່ງຜູ້ຂັບຂີ່ມັກຈະໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ພັກລົດ ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງນຳດ້ວຍ.
 100 m 7.4	7.4 ສະຖານີກວດກາເຕັກນິກລົດ. ສະຖານທີ່ກວດກາສະພາບເຕັກນິກ ແລະ ສ້ອມແປງລົດ.

 7.5	7.5 ບ່ອນລ້າງລົດ. ສະຖານທີ່ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການທຳຄວາມສະອາດລົດ ແລະ ບາງເທື່ອ ຍັງມີການບໍລິການປ່ຽນຖ່າຍນ້ຳມັນເຄື່ອງ, ຕີມລົມຢາງພ້ອມ.
 7.6	7.6 ຮ້ານອາຫານ. ສະຖານທີ່ ທີ່ສາມາດຫາຊີ້ເຄື່ອງກິນ ຫຼື ຮ້ານກິນດື່ມ.
 7.7	7.7 ນ້ຳດື່ມ. ສະຖານທີ່ບໍລິການນ້ຳດື່ມ ຫຼື ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດທີ່ສາມາດດື່ມໄດ້.
 7.8	7.8 ໂຮງແຮມ. ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກຄ້າງຄືນ.
 7.9	7.9 ສະຖານທີ່ພັກຄ້າງຄືນ. ສະຖານທີ່ ທີ່ສາມາດກາງເຕັ້ນນອນຄ້າງຄືນໄດ້.
 7.10	7.10 ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ. ສະຖານທີ່ ທີ່ສາມາດພັກຜ່ອນ, ຊົມທຳມະຊາດ ຫຼື ພັກຜ່ອນ ກິນເຂົ້າປ່າໄດ້.
 7.11	7.11 ສະຖານີຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ.
 7.12	7.12 ສະຖານີກວດກາລົດຂົນສົ່ງ. ບ່ອນກວດກາລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ-ຜູ້ໂດຍສານລະຫວ່າງ ປະເທດ.
 7.13	7.13 ບ່ອນອາບນ້ຳ. ໜອງນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ແມ່ນ້ຳລຳເຊ ຫຼື ຫາດຊາຍ ບ່ອນທີ່ສາມາດ ພັກຜ່ອນ ແລະ ລົງຫຼິ້ນນ້ຳໄດ້.
 7.14	7.14 ຫ້ອງນ້ຳສາທາລະນະ.

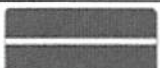
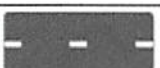
8. ປ້າຍເພີ່ມ (Additional Panels)

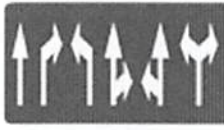
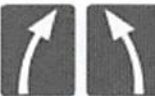
ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ
 8.1.1 8.1.2 8.1.3 8.1.4	8.1 ໄລຍະທາງຫາເປົ້າໝາຍ. 8.1.1 ບອກໄລຍະທາງຈາກບ່ອນຕັ້ງປ້າຍຫາເຂດເປົ້າ ໝາຍຂ້າງໜ້າ; 8.1.2 ບອກໄລຍະທາງຈາກບ່ອນຕັ້ງປ້າຍ 2.3 ຫາທາງແຍກຂ້າງໜ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ທາງແຍກນັ້ນມີປ້າຍ 2.4; 8.1.3, 8.1.4 ບອກໄລຍະທາງໄປຫາເປົ້າໝາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງທາງ.
 8.2.1 8.2.2 8.2.3 8.2.4 8.2.5 8.2.6	8.2 ຂອບເຂດບັງຄັບໃຊ້. 8.2.1 ບອກຄວາມຍາວ ຫຼື ຂອບເຂດອັນຕະລາຍຂອງທາງ ຕາມທີ່ການິດໄວ້ໃນປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຂອບເຂດການບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍຫ້າມ ແລະ ປ້າຍແນະນຳທາງ; 8.2.2 ບອກຂອບເຂດບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍຫ້າມ 3.27-3.30; 8.2.3 ບອກຈຸດສິ້ນສຸດເຂດບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍຫ້າມ 3.27-3.30; 8.2.4 ບອກໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຮູ້ວ່າ ກຳລັງຢູ່ໃນເຂດບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍຫ້າມ 3.27-3.30; 8.2.5-8.2.6 ບອກທິດທາງ ແລະ ຂອບເຂດບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍຫ້າມ 3.27-3.30 ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຫ້າມຈອດຢູ່ຕາມແຄມເດີນ, ລຽບອາຄານ ແລະ ຈຸດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຢູ່ຕາມທາງ.
 8.3.1 8.3.2 8.3.3	8.3 ທິດທາງການບັງຄັບໃຊ້. ບອກທິດທາງການບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍ ທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທາງແຍກ ຫຼື ທິດທາງໄປຫາຈຸດເປົ້າໝາຍ ທີ່ຢູ່ຕາມທາງ.
 8.4.1 8.4.2 8.4.3 8.4.4 8.4.5 8.4.6 8.4.7 8.4.8	8.4 ຊະນິດລົດ. ບອກຊະນິດລົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ້າຍຈະລາຈອນ; 8.4.1 ບັງຄັບໃຊ້ກັບລົດບັນທຸກສິນຄ້າ ລວມທັງທາງລາກທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ; 8.4.3 ບັງຄັບໃຊ້ກັບລົດເບົາ ລວມທັງລົດບັນທຸກທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມບໍ່ເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ; 8.4.8 ບັງຄັບໃຊ້ກັບລົດບັນທຸກສິນຄ້າອັນຕະລາຍ.
 8.5.1 8.5.2 8.5.3 8.5.4 8.5.6 8.5.7 8.5.8	8.5 ວັນ, ເວລາ ບັງຄັບໃຊ້. 8.5.1 ໃນວັນເສົາ, ອາທິດ ແລະ ວັນພັກ ລັດຖະການອື່ນໆ; 8.5.2 ໃນວັນລັດຖະການ; 8.5.3 ວັນທີ່ປ້າຍມີຜົນບັງຄັບໃຊ້; 8.5.4 ບອກເວລາ ຫຼື ໄລຍະການບັງຄັບໃຊ້ປ້າຍ; 8.5.5-8.5.8 ບອກວັນ ແລະ ເວລາໃນການບັງຄັບໃຊ້ຂອງປ້າຍ.

 8.6.1 8.6.2 8.6.3 8.6.4 8.6.5 8.6.6 8.6.7 8.6.8 8.6.9	8.6 ວິທີ ຫຼື ຮູບແບບການຈອດລົດ. 8.6.1 ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າລົດທຸກຊະນິດຕ້ອງຈອດລຽບຕາມແລວຂອບທາງ; 8.6.2-8.6.9 ບອກວິທີ ຫຼື ຮູບແບບການຈອດລົດປະເພດລົດເບົາ ແລະ ລົດຈັກ ຕາມແຄມທາງ ແລະ ບ່າທາງ.
 8.7	8.7 ຈອດລົດມອດຈັກ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຢູ່ບ່ອນຈອດທີ່ມີປ້າຍ 6.4 ອະນຸຍາດໃຫ້ ຈອດລົດໂດຍບໍ່ໃຫ້ຕິດຈັກປະໄວ້.
 8.8	8.8 ບໍລິການທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເງິນ. ການບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເງິນຄ່າບໍລິການ.
 8.9	8.9 ກຳນົດເວລາໃນການຈອດ. ກຳນົດເວລາສູງສຸດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດ ໃນ ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍ 6.4.
 8.10	8.10 ບ່ອນກວດກາສະພາບລົດ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຢູ່ເດີນບ່ອນຈອດລົດ ຫຼື ສະຖານທີ່ ພັກຜ່ອນ ທີ່ມີປ້າຍ 6.4 ຫຼື 7.10 ມີເຄື່ອງຍົກ, ຂົວ ຫຼື ຄອງສຳລັບໃຫ້ກວດກາລົດ.
 8.11	8.11 ນໍ້າໜັກອະນຸຍາດສູງສຸດ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າປ້າຍທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ນັ້ນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບ ລົດທີ່ ມີນໍ້າໜັກລວມເກີນກວ່າທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປ້າຍເທົ່ານັ້ນ.
 8.12	8.12 ແຄມທາງອັນຕະລາຍ. ເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າການແລ່ນລົດລຽບຕາມແຄມທາງນັ້ນ ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ເນື່ອງຈາກທາງມີການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງ, ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍ 1.26.
 8.13	8.13 ທິດທາງຂອງທາງໃຫຍ່. ບອກໃຫ້ຮູ້ທິດທາງຂອງທາງໃຫຍ່ຕາມບ່ອນທາງແຍກ, ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍ 2.1 ແລະ 2.3.
 8.14	8.14 ຊ່ອງຈະລາຈອນ. ບອກຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ປ້າຍ ຫຼື ໄຟສັນຍານຈະລາຈອນມີ ຜົນບັງຄັບໃຊ້.
 8.15	8.15 ຄົນຍ່າງພິການຕາ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຢູ່ບ່ອນທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງນັ້ນນຳໃຊ້ໂດຍ ຄົນພິການຕາ, ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍ 1.23, 5.19.1 ແລະ 5.19.2.
 8.16	8.16 ໜ້າທາງປຽກ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າປ້າຍທີ່ຕິດຕັ້ງໄວ້ນັ້ນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະ ເວລາທີ່ໜ້າທາງປຽກເທົ່ານັ້ນ.
 8.17	8.17 ຄົນພິການ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າບ່ອນຈອດລົດທີ່ມີປ້າຍ 6.4 ນັ້ນ ໃຫ້ຈອດໄດ້ແຕ່ລ້ ເລື່ອນ ຫຼື ລົດຂອງຄົນພິການ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຄົນພິການ.
 8.18	8.18 ຍົກເວັ້ນຄົນພິການ. ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າບ່ອນຈອດລົດທີ່ມີປ້າຍ 6.4 ນັ້ນ ບໍ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລ້ເລື່ອນ ຫຼື ລົດຂອງຄົນພິການ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຄົນພິການ.

			8.19 ສິ່ງກົດຂວາງ. ເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າທາງຂ້າງໜ້າມີສິ່ງກົດຂວາງ ເຊັ່ນ ຫົວເກາະ, ຫົວດອນ ຫຼື ສິ່ງກົດຂວາງອື່ນໆ ຢູ່ກາງຖະໜົນ ແລະ ບອກທິດທາງໃນການເວັ້ນ ສິ່ງກົດຂວາງດັ່ງກ່າວ. ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍ 4.2.1-4.2.3.
8.19.1	8.19.2	8.19.3	

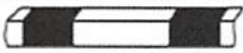
9. ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນຕາມລວງນອນ (Horizontal Marking)

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ	ການນຳໃຊ້
 9.1	ເສັ້ນເຕັມດ່ຽວສີຂາວ ຫຼື ເຫຼືອງ	- ເສັ້ນແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນ ບ່ອນຫ້າມຊິງ; - ເສັ້ນໝາຍຂອບທາງກ້າຊ້າຍ ບ່ອນມີດອນກາງທາງ; - ສີເຫຼືອງໃຊ້ແທນສີຂອບທາງຂາວແດງ ບ່ອນຫ້າມຈອດ.
 9.2	ເສັ້ນເຕັມສີຂາວ	- ເສັ້ນຂອບທາງກ້າຂວາ; - ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ ກ່ອນຈະເຖິງທາງແຍກທີ່ມີໄຟສັນຍານ; - ເສັ້ນໝາຍບ່ອນຈອດລົດ.
 9.3	ເສັ້ນເຕັມຄູ່ ສີຂາວ ຫຼື ເຫຼືອງ	ເສັ້ນແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນ ຫ້າມຊິງ ສຳລັບເສັ້ນທາງທີ່ມີຫຼາຍກວ່າສີ່ຊ່ອງຈະລາຈອນ.
 9.4	ເສັ້ນເຕັມດ່ຽວສີເຫຼືອງ	ຕິດຖັດກັບເສັ້ນຂອບທາງ ສະແດງຂອບເຂດການຫ້າມຈອດຊົ່ວຄາວ ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍຫ້າມຈອດຊົ່ວຄາວ.
 9.5	ເສັ້ນຂາດ ຫຼື ເສັ້ນປະສີຂາວ ຫຼື ເຫຼືອງ	- ເສັ້ນແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນ ສຳລັບເສັ້ນທາງທີ່ມີແຕ່ສອງຊ່ອງ; - ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ (ສີຂາວ).
 9.6	ເສັ້ນຂາດສີຂາວ ລວງຍາວຂອງເສັ້ນຍາວກວ່າໄລຍະຫ່າງ 3/1	ເສັ້ນເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າຂ້າງໜ້າຈະເປັນເສັ້ນເຕັມ ບ່ອນໃຫ້ປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ຖ້າຈຳເປັນ (ບ່ອນທາງແຍກມີໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ).
 9.7	ເສັ້ນຂາດຖີ່ ສີຂາວ ລວງຍາວຂອງເສັ້ນເທົ່າກັບໄລຍະຫ່າງ	ເສັ້ນໝາຍຊ່ອງຈະລາຈອນໃນບ່ອນທາງແຍກ (ບອກແລວທາງໃນການລ້ຽວ).
 9.8	ເສັ້ນຂາດໜ້າ ສີຂາວ	ໃຊ້ແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ ລະຫວ່າງຊ່ອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ ແລະ ເລັ່ງຄວາມໄວ ກັບຊ່ອງຈະລາຈອນຫຼັກ.
 9.9	ເສັ້ນຂາດຄູ່ ສີຂາວ	- ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນໄປ, ກັບ.

 9.10	ເສັ້ນຂາດສີເຫຼືອງ	- ໃຊ້ທາງຂອບທາງ ແທນສີຂອບທາງຂາວ-ເຫຼືອງ ບ່ອນບໍ່ໄດ້ແຕ້ມສີຂອບທາງ ຫຼື ບໍ່ມີກ້ອນເບຕົງຂອບທາງ.
 9.11	ເສັ້ນຂາດຄູ່ກັບເສັ້ນເຕັມສີຂາວ ຫຼື ສີເຫຼືອງ	- ເສັ້ນແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນ ສຳລັບທາງທີ່ມີແຕ່ສອງຊ່ອງຈະລາຈອນ.
 9.12	ເສັ້ນເຕັມໜ້າ ສີຂາວ ຂີດຕາມແລວທາງຂວາງຂອງທາງ	ເສັ້ນຢຸດ ບອກບ່ອນທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດ ບ່ອນທີ່ປ້າຍຢຸດ ຫຼື ໄຟສັນຍານຫ້າມສັນຈອນ (ໄຟແດງ).
 9.13	ເສັ້ນແຂ້ວປາ ສີຂາວ ຂີດຕາມແລວທາງຂວາງຂອງທາງ	ເສັ້ນປ່ອຍທາງ ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍປ່ອຍທາງ ຫຼື ທາງນ້ອຍຄົບທາງໃຫຍ່.
 9.14	ເສັ້ນໜ້າສີຂາວ ຂີດສະລັບກັນຕາມແລວທາງຍາວຂອງທາງ	ທາງມ້າລາຍ ຫຼື ບ່ອນຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ.
 9.15	ເສັ້ນປະຖິໜາສີຂາວ ລວງຍາວຂອງເສັ້ນເທົ່າກັນ ໄລຍະຫ່າງຂອງເສັ້ນ	ເຄື່ອງໝາຍທາງລົດຖີບ ບ່ອນທີ່ຕັດກັນກັບທາງລົດແລ່ນ.
 9.16	ຮູບສາມຫຼ່ຽມກ່ານສີຂາວ	ເຄື່ອງໝາຍຫົວດອນກາງທາງ ບອກທິດທາງການສັນຈອນ ບ່ອນຊ່ອງຈະລາຈອນໂຮມເຂົ້າກັນ ຫຼື ແຍກຈາກກັນ.
 9.17	ເສັ້ນຊິກແຊັກ ສີເຫຼືອງ	ເຄື່ອງໝາຍບອກບ່ອນຢຸດລົດປະຈຳທາງ ແລະ ຕັກຊີ້.
 9.18	ລູກສອນສີຂາວ	ເຄື່ອງໝາຍຊ່ອງຈະລາຈອນບ່ອນທາງແຍກ ບອກທິດທາງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສັນຈອນ. ລູກສອນລ້ຽວຊ້າຍບ່ອນຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວຊ້າຍ ແລະ ລ້ຽວກັບໄດ້.
 9.19	ລູກສອນສີຂາວ ໂຄ້ງຊ້າຍ ແລະ ຂວາ	ເຄື່ອງໝາຍບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າທາງຂ້າງໜ້າຈຳນວນຊ່ອງຈະລາຈອນ ຈະຫຼຸດລົງ ຫຼື ແຄບເຂົ້າ.
 9.20	ຮູບສາມຫຼ່ຽມ ສີຂາວ ເອົາຖານຂຶ້ນເທິງ	ເຄື່ອງໝາຍ ປ່ອຍທາງ ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍປ່ອຍທາງ.
 9.21	ຂໍ້ຄວາມ ຢຸດ ຫຼື STOP	ເຄື່ອງໝາຍ ຢຸດ ໃຊ້ຮ່ວມກັບປ້າຍຢຸດ.

 9.22	ຕາໜາກດ້າມ	ເຄື່ອງໝາຍໂນນ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວ.
 9.23	ເສັ້ນສີເຫຼືອງໄຂ່ວຕີນກາ	ເຄື່ອງໝາຍຫ້າມຢຸດລົດໃນເຂດກາງທາງແຍກ ຫຼື ປາກທາງແຍກ.

10. ເຄື່ອງໝາຍໃນລວງຕັ້ງ

ຮູບແບບ ແລະ ລັກສະນະ	ຄວາມໝາຍ	ການນຳໃຊ້
 10.1	ເຄື່ອງໝາຍກຳນ ແຖບດຳ ສະຫຼັບຂາວ ຫຼື ແດງ ສະຫຼັບຂາວ ແບບສະຫຼຽງ	ເຄື່ອງໝາຍ ເຕືອນອັນຕະລາຍ ກ່ຽວກັບອົງປະ ກອບ ຫຼື ໂຄງສ້າງຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ ເສົາ, ຫຼັກ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ກາງທາງ ແລະ ຂອບທາງ.
 10.2	ເຄື່ອງໝາຍກຳນ ແຖບດຳ ສະຫຼັບຂາວ ຫຼື ແດງ ສະຫຼັບຂາວ ທາງຕັ້ງ	ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ບອກເຖິງຈຸດຕ່ຳ ສຸດຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ເທິງທາງ.
 10.3	ເຄື່ອງໝາຍກຳນ ແຖບດຳ ສະຫຼັບຂາວ ຫຼື ແດງ ສະຫຼັບຂາວ ທາງນອນ	ເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ບອກເຖິງອົງປະ ກອບຂອງທາງທີ່ເປັນເສົາ ຫຼື ຫຼັກ ທີ່ຢູ່ກາງທາງ ຫຼື ຫຼັກນຳທາງໂຄ້ງ (Guide Post).
 10.4	ແຖບສີດຳແບບສະຫລຽງ ຢູ່ເທິງຫຼັກສີຂາວ	ເຄື່ອງໝາຍຫຼັກນຳທາງ.
 10.5	ແຖບສີ ຂາວ ສະຫຼັບດຳ ຫຼືແດງ ຫຼື ເຫຼືອງ	ເຄື່ອງໝາຍອັນຕະລາຍ ທີ່ທາໄວ້ຕາມທ່ອນເບ ດົງສັນຂອບທາງ.